ਪ੍ਰਭਾਕਰ ਨੇ ਐਲਆਰਐਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨਵੇਲਕਰ (ਮ੍ਰਿਤਕ)

ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸਰਦਚੰਦਰ ਸੂਰੀਆ ਪ੍ਰਭੂ ਨਵੇਲਕਰ (ਮ੍ਰਿਤਕ)

ਐਲਆਰਐਸ ਦੁਆਰਾ। ਅਤੇ ਹੋਰ.

(2014 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 10501-10502)

ਅਗਸਤ 21, 2019

[ਨਵੀਨ ਸਿਨਹਾ ਅਤੇ ਕੇ.ਐਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ: ਗੋਆ ਦੇ ਬੈਨਗੁਇਨੀਮ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਦੋ ਜਾਇਦਾਦਾਂ "ਐਮ" ਅਤੇ 'ਬੀ' ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਵਿਵਾਦ - ਸੂਰਿਆਜੀ ਅਤੇ ਗੋਨਸ ਭਰਾ ਸਨ, ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਦਾ ਜੀ ਦੀਆਂ ਸਨ, ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵਾਰਸ ਅਤੇ ਵਾਰਸ ਹਨ। 1913 ਦੇ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ, ਸੂਰੀਆਜੀ ਅਤੇ ਗੋਨਸ ਦੇ ਦਾਦਾ ਜੀ ਨੇ ਸੂਰਿਆਜੀ ਅਤੇ ਗੋਨਸ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ 'ਐਮ' ਵਿਚ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਬਾਕੀ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਜਾਇਦਾਦ 'ਐਮ' ਵਿਚ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਬੀ' ਦੇ ਕੋਲ ਸੀ। ਸੂਰੀਆਜੀ ਅਤੇ ਗੋਨਸ ਦੀ ਮਾਸੀ (ਪਿਤਾ ਦੀ ਭੈਣ) ਇਹ 1915 ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਮਾਸੀ ਨੇ ਸੂਰਜੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਸ਼ਾਖਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ.. ਵਿਟੋਲ ਖਾਤਿਆਂ, ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਡੀਡ 21.01 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1919 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੂਰੀਆਜੀ ਅਤੇ ਗੋਨਸ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਜੋ ਵੈਂਕਟੇਕਸ ਸ਼ਾਖਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਵਿਟੋਲ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸ਼ਾਖਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਾਰ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ 21.01.1919 ਦੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ, ਸੂਰਿਆਜੀ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਖਰੀਦਦਾਰੀ 17.11.1915 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ 'ਐਮ' ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ-ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ 'ਬੀ' ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਗੋਨਸ ਲਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਅੱਧੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸੂਰਜਜੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਨੇ ਰਜਿਸਟਰੀਕਰਣ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਗੋਨੇਕਸ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ, ਗੋਨਸ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਅੱਧੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੂਰਜਜੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੱਧੇ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਸੀ, 1925 ਵਿੱਚ, ਸੂਰਿਆਜੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਸ਼ਾਂਤੀਬਲ ਨੇ ਗੋਨਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤੋਹਫਾ ਦਿੱਤਾ। 09.03.1913 ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੂਰਿਆਜੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਦਾਦਾ ਜੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ 'ਐਮ', ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੰਪਤੀ "ਐਮ" ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ 'ਬੀ' ਦੇ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖਰੀਦ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਗਈ। ਡੀਡ ਆਫ਼ ਸੇਲ ਮਿਤੀ 17.11.1915 1937 ਵਿੱਚ, ਜਾਇਦਾਦ 'ਐਮ' ਵਿੱਚ ਗੋਨਸ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਗੋਨਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ - ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਗੋਨਸ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਸੂਰਜਜੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ।

1949 ਵਿੱਚ, ਗੋਨਸ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਮਨ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਦਸੰਬਰ 1978 ਵਿੱਚ ਹੋਈ, ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਰਵੇਖਣ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਰਵੇਖਣ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ

ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 13.03.1969 ਦੀ ਵੰਡ ਡੀਡ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅੱਠਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। 'ਐਮ' ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ 'ਬੀ' ਵਿਚ ਇਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ 13.03.1969 ਦੀ ਵੰਡ ਦੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ-ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗੋਨਸ ਕੋਲ ਜੋ ਵੀ ਹੱਕ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਬਚਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਗੁਆਚ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਗੋਨਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਕਿ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ/ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਚੁਣੌਤੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੈ, ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਰੱਖੀ ਗਈ: 1915 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਅਤੇ 1919 ਦੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਡੀਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੋਨਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਸ਼ਡਿਊਲ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਟਾਈਟਲ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। -ਨਾ ਸਿਰਫ ਗੋਨਸ ਨੇ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਾਲ 1978 ਤੱਕ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਦਈ ਅਨੁਸੂਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਕਿ ਗੋਨੇਕਸ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਡੀਡ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਦੀ ਰਸੀਦ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਸੀ, ਸੰਪਤੀ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ 1969, ਸ਼ਾਂਤੀਹਾਈ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸਮਝਿਆ - ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੋਨਸ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਤਿਆਗਣ ਲਈ ਕੋਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੋਰਟ

ਹੈਲਡ: 1. 17.1.1915 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਾਇਦਾਦ 'ਬੀ' ਦਾ 1/4 ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ 'ਐਮ' ਦਾ 1/2 ਹਿੱਸਾ ਸੂਰਜੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਵਿਟੇਲ ਸ਼ਾਖਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। 21.1.2019 ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ, ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ, ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਡੀਡ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ 3 ਸਾਲ ਚੱਲੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 17.11.1915 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖਰੀਦ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਗੋਨਸ, ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀਮਤ ਦਾ ਅੱਧਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਖਰੀਦ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਉਪਰੋਕਤ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਗੋਨਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਚਾਹੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਅੱਧੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਹੁਣ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਦਾਜ ਦੇ ਪੈਸੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਗੋਨਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ

ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਕਤ ਖਰੀਦ ਲਈ ਅੱਧੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਉਸਨੇ ਉਕਤ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਗੋਨਸ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ, ਉਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਆਦਿ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। 1919 ਵਿੱਚ 1000/- ਕਾਫ਼ੀ ਰਕਮ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਧਾਰਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਗੋਨਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਸੂਰਿਆਜੀ ਨੂੰ 1000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੰਤਕਾਲ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. । ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਸੂਰਿਆਜੀ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਗੋਨਸ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਈ'। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾ ਤਾਂ ਗੋਨਸ ਕੋਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1919 ਦੇ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਦੇਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 50, 58, 61, 62, 63] [898-ਐਚ; 899-ਏ: 904-ਐੱਚ; 905-ਏ-ਡੀ: 907-ਜੀ-ਐਚ: 908-ਏ, ਐਫ-ਐਚ: 909-ਏ-ਬੀ]

ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਬੈਂਕ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਭਾ ਡੀ. ਨਾਇਕ (2001) 4 ਐਸਸੀਸੀ 713: [2001] 2 ਐਸਸੀਆਰ 714-ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟ।

ਹਰਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ. ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (2013) 9 ਐਸਸੀਸੀ 261: [2013] 1 ਐਸਸੀਆਰ 903; ਜਸਟਿਨਾਨੋ ਆਗਸਟੋ ਡੀ ਪੀਡੇਡੇ ਬੈਰੇਟੋ v. ਐਂਟੋਨੀਓ ਵਿਸੇਂਟਾ ਦਾ ਫੋਂਸੇਕਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (1979) 3 ਐਸਸੀਸੀ 47: [1979] 3 ਐਸਸੀਆਰ 494 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

2. ਇਕ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ. ਮੁਦਈ ਵਿਚ, ਪੈਰਾ '9' ਵਿਚ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1915 ਵਿਚ ਪੀਰੂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ 17.11.1915 ਦੀ ਡੀਡ ਆਫ਼ ਸੇਲ ਦੁਆਰਾ ਸੂਰਿਆਜੀ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ', 21.01.1919 ਦੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਸੂਰਿਆਜੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 17.11.1915 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ "ਐਮ" ਦੇ 1/4ਵੇਂ ਅਤੇ "ਬੀ" ਦੇ 1/2 ਦੀ ਖਰੀਦ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਛੋਟੇ ਲਈ ਸੀ। ਭਰਾ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਖਰੀਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ 1/2 ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਸੂਰਜਜੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 4 ਸਾਲ ਬਾਅਦ 1919 ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੂਰਿਆਜੀ ਦੁਆਰਾ 1/2 ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੂਰਿਆਜੀ ਬੇਨਾਮੀਦਾਰ ਸੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਟਰੱਸਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 82 ਅਧੀਨ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 1915 ਵਿਚ ਅਤੇ 1919 ਵਿਚ ਗੋਆ ਵਿਚ ਟਰੱਸਟ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਗੋਆ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਟੈਸਟ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਬੇਨਾਮੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ. ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਬੇਨਾਮੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਸ਼ਾਸਨ ਅਧੀਨ ਗੋਆ ਵਿੱਚ ਬੇਨਾਮੀ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੋਨਸ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਬੇਨਾਮੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਬੇਨਾਮੀ ਦਾ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਖਰੀਦ ਜੋ ਬੇਨਾਮੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਭਰੋਸੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਖੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਟਰੱਸਟ ਐਕਟ, ਜੋ ਕਿ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, 1915 ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 1919 ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 82 ਵਿੱਚ ਗੋਆ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਬੇਨਾਮੀ ਜਾਂ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੋਨਸ 1915 ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। 1919 ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ।

ਜੇ ਇਹ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰੀ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇਕੱਲੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨਿਯਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਗੋਨਸ ਦੁਆਰਾ 1000/-। 1000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 1919 ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਸ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ, ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜਾਂ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਟਰੱਸਟ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 82 ਨੇ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਤਬਦੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਲਾਭਕਾਰੀ ਮਾਲਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਾਮ ਜਾਂ ਬੇਨਾਮੀਦਾਰ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗਾ ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਬੇਨਾਮੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕੋਈ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਲਈ, 1915 ਦੀ ਸੇਲ ਡੀਡ ਅਤੇ 1919 ਦੀ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੋਨਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਸ਼ਡਿਊਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਵਿੱਚ ਟਾਈਟਲ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ੇ ਜਾਂ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖੋਜ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। [ਪਾਰਾ 64, 65, 67, 68] [909-ਸੀ-ਜੀ; 911-ਸੀ-ਐਚ: 912-ਏ-ਈ

ਸੰਪੱਤੀ ਡਿਊਟੀ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਲਖਨਊ ਬਨਾਮ ਅਲੋਕ ਮਿੱਤਰਾ ਏਆਈਆਰ 1981 ਐਸਸੀ 102: [1981] 1 ਐਸਸੀਆਰ 943 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

3. ਭੰਗ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 21.1.1919 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੂਰਜਜੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 1925 ਵਿੱਚ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਕਾਸ ਹੋਇਆ। 1925 ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੂਰਿਆਜੀ ਨੇ ਗਿਫਟ ਡੀਡ 'ਐਮ' ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਾਲ 1913 ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਦਾਦਾ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਗਈ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੋਹਫ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੂਰਜਜੀ ਦਾ ਸਾਲ 1925 ਵਿੱਚ ਦਿਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਸਿਵਲ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੂਰਿਆਜੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਈ। ਗੋਨਸ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਸਿਵਲ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੂਰਿਆਜੀ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਵੱਲੋਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਮਿਲੇ ਹਨ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ 'ਐਮ' ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਬੀ' ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੇ ਸੂਰਜੀ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਸੀ। [ਪਰਾ 69] [912-F-G; 913-ਏ-ਸੀ

4. ਜਦੋਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਲਕੀਅਤ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮੁਮਕਿਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਲਾਠੀਆਂ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਾ ਹੀ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਬੁਝਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਰਗੇ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਤਿਆਗ ਜੋ ਇੱਕ ਅਸਟਾਪੇਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਵਾਰਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ. 21.1.1919 ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੋਨਸ ਨੂੰ 1000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਸੂਰਜਾਜੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਦਾਜ ਦੀ ਕਮਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਅੱਧੀ ਰਕਮ ਸੀ ਜੋ ਦੂਜੀ ਸ਼ਾਖਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਗੋਨਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੂਰਜੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਸ 79-80] [921-ਡੀ-ਜੀ

ਦਿਲਬੂ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲ.ਆਰ. ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਧਨਰਾਜੀ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ)(ਮ੍ਰਿਤ) ਅਤੇ ਹੋਰ (2000) 7 ਐਸਸੀਸੀ 702: [2000] 3 Suppl. ਐਸਸੀਆਰ 214; ਦਾਮੋਦਰ ਰਾਮਨਾਥ ਅਲਵੇ ਬਨਾਮ ਗੋਕੁਲਦਾਸ ਰਾਮਨਾਥ ਅਲਵੇ ਅਤੇ ਹੋਰ MANU/MH/0535/1996; ਜ਼ਕਾਰੀਆਸ ਡੁਰੇਟ ਡੋਮਿੰਗੋਸ ਪਰੇਰਾ ਬਨਾਮ ਕੈਮੀਲੋ ਇਨਾਸੀਓ ਪਰੇਰਾ 1990 (1) ਗੋਆ ਐਲਟੀ 174; ਸ਼ਾ ਮੂਲਚੰਦ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ v. ਜਵਾਹਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, ਸਲੇਮ ਏਆਈਆਰ 1953 ਐਸਸੀ 98: [1953] ਐਸਸੀਆਰ 351 ਡਾ. ਕਰਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2004) 5 ਐਸਸੀਸੀ 698: [2004] 1 ਸਪਲਾਈ. ਐਸਸੀਆਰ 43 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

5. ਵਸਤੂ-ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪ੍ਰਤੀ ਖੁਦ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤ ਜੋੜਨ ਦਾ ਬੋਝ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ 'ਤੇ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੰਤਮ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਵਸਤੂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਸ਼ਡਿਊਲ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਤੀ 17.11.1915 ਸੂਰਜਜੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਐਮ' ਦੇ 1/4 ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ 'ਬੀ' ਵਿਚ 1/2 ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸੁਰਿਆਜੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਤਾਂ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਫ਼ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਗੋਨਸ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। ਉਹ 1915 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1919 ਦੀ ਭੰਗ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ 'ਐਮ' ਅਤੇ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ 1/2 ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1919 ਦੀ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਇੰਨੀ ਅਲਾਟ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਗਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਗੋਨਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ 'ਬੀ' ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਏ ਸਨ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗੋਨਸ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਗੋਨਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਗੋਨਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। 1937 ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਉਕਤ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਗੋਨਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। [ਪਾਰਾ 81, 82, 84, 85] [922-A-D: 923-A-E]

6. ਨਾ ਸਿਰਫ ਗੋਨਸ ਨੇ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ, ਪਰ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਸਾਲ 1978 ਤੱਕ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਜੋ ਕਿ 1937 ਤੋਂ ਲਗਭਗ 41 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਹੈ, ਗੋਨਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਦਈ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਿੰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਗੋਨਸ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਦੀ ਰਸੀਦ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੋ

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਖਾਸ ਕੇਸ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਗੋਨਸ ਕਿਸੇ ਆਮਦਨ ਦੀ ਰਸੀਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਅਜੇ ਵੀ 1969 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਨੇ ਤਹਿ ਕੀਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਡੀਡ ਚਲਾਇਆ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ. ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੰਡ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਅਨੁਸੂਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗੋਨਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣਾ ਅਣਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਕਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੋਰ ਰਕਮ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪੂਰਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗੋਨਸ ਦੇ ਆਚਰਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕੋਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਾਰਸ 87, 881 [923-G-H: 924-D-F]

ਤਾਹਿਰਾਖਾਤੂਨ (ਡੀ) ਐਲਆਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਵਿ. ਸਲਾਮਬਿਨ ਮੁਹੰਮਦ (1999) 2 ਐਸਸੀਸੀ 635: [1999] 1 ਐਸਸੀਆਰ 901-ਤੇ ਨਿਰਭਰ।

ਮੁਹੰਮਦ ਅਲੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਜਗਦੀਸ਼ ਕਲਿਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (2004) 1 ਐਸਸੀਸੀ 271: [2003] 4 Suppl. ਐਸਸੀਆਰ 325; ਜੈ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਰਮੇਜ ਸਿੰਘ (2009) 15 ਐਸਸੀਸੀ 747: [2009] 1 ਐਸਸੀਆਰ 413; ਪੀ. ਜੌਨ ਚਾਂਡੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਜੌਨ ਪੀ. ਥਾਮਸ (2002) 5 ਐਸਸੀਸੀ 90: [2002] 3 ਐਸਸੀਆਰ 549: ਐਲ.ਐਨ. ਅਸਵਾਥਾਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੀ. ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (2009) 13 ਐਸਸੀਸੀ 229: [2009] 10 ਐਸਸੀਆਰ 615; LRs ਦੁਆਰਾ ਕੁਲਦੀਪ ਮਹਾਤੋਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭੁੱਲਨ ਮਹਾਤੋ (ਮ੍ਰਿਤਕ)। ਅਤੇ ਹੋਰ (1995) 2 ਐਸਸੀਸੀ 43: [1994] 6 Suppl. ਐਸਸੀਆਰ 220; ਪੀ.ਟੀ. ਮੁਨੀਚਿਕੰਨਾ ਰੈੱਡੀ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਰੇਵੰਮਾ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼ (2007) 6 ਐਸਸੀਸੀ 59 [2007] 5 ਐਸਸੀਆਰ 491; ਰਾਜ ਯੂ.ਪੀ. ਇਕ ਹੋਰ v. ਯੂਨੀਵਰਸਲ ਐਕਸਪੋਰਟਰਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ (1997) 7 ਐਸਸੀਸੀ 531: [1997] 4 Suppl. ਐਸਸੀਆਰ 49; ਪੁਨੀਤ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਦਿਨੇਸ਼ ਚੌਧਰੀ (2003) 8 ਐਸਸੀਸੀ 204: [2003] 2 Suppl. ਐਸਸੀਆਰ 743; ਸੰਕਲਚਨ ਜੈਚੰਦਭਾਈ ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵਿਠਲਭਾਈ ਜੈਚੰਦਭਾਈ ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (1996) 6 ਐਸਸੀਸੀ 433: [1996] 6 Suppl. ਐਸਸੀਆਰ 333; ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਸ਼ਮੀਰਾ ਸਿੰਘ AIR 1985 P&H 215; ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੰਗਾਧਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏਆਈਆਰ 2007 ਏਪੀ 145; ਬਨਾਰਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਫਲ (2003) 9 ਐਸਸੀਸੀ 606: [2003] 2 ਐਸਸੀਆਰ 22; ਮੋਹਨ ਲਾਲ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੇ ਆਪਣੇ ਐਲ.ਆਰ. ਕਚਰੂ ਐਂਡ ਅਦਰਸ ਬਨਾਮ ਮਿਰਜ਼ਾ ਅਬਦੁਲ ਗੱਫਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (1996) 1 ਐਸਸੀਸੀ 639 [1995] 6 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 638; ਸ਼ੀਲਾ ਰੌਡਰਿਗਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਲੈਰੇਨਸਿਨਹਾ ਅਨਾ ਡੀ'ਕਰੂਜ਼ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਫਰਨਾਂਡਿਸ (1999) ਐਸਸੀਸੀ ਔਨਲਾਈਨ ਬੰਬੇ 109; ਰਾਜ ਨਰਾਇਣ ਪਾਂਡੇ ਅਤੇ ਅਦਰਸ ਬਨਾਮ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਿਵਾੜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (1973) 2 ਐਸਸੀਸੀ 35: [1973] 2 ਐਸਸੀਆਰ 835; ਜੈ ਲਕਸ਼ਮੀ ਸਾਲਟ ਵਰਕਸ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ (1994) 4 ਐਸਸੀਸੀ1; ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਉਰਫ਼ ਪ੍ਰਸਾਦ ਗੋਵੇਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੁਦੇਸ਼ ਗੋਵੇਕਰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ (2017) 11 ਐਸਸੀਸੀ 345: [2016] 12 ਐਸਸੀਆਰ 174: ਯੂਰੇਖਾ ਬਿਲਡਰਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਬਚੰਦ। S/o ਵੈਲਜੀ ਡੰਡ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮ੍ਰਿਤਕ (2018) 8

ਐਸਸੀਸੀ 67: [2018] 4 ਐਸਸੀਆਰ 779; ਖੱਤਰੀ ਹੋਟਲਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (2011) 9 ਐਸਸੀਸੀ 126: [2011] 15 ਐਸਸੀਆਰ 299 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[2003] 4 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 325	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	20 ਲਈ
[2009] 1 ਐਸਸੀਆਰ 413	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	21 ਲਈ
[2002] 3 ਐਸਸੀਆਰ 549	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	23 ਲਈ
[2009] 10 ਐਸਸੀਆਰ 615	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	24 ਲਈ
[1994] 6 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 220	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	25 ਲਈ
[2007] 5 ਐਸਸੀਆਰ 491	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	26 ਲਈ
[1997] 4 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 49	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	27 ਲਈ
[2003] 2 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 743	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	28 ਲਈ
[1996] 6 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 333	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	29 ਲਈ
[2003] 2 ਐਸਸੀਆਰ 22	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	32 ਲਈ
[1995] 6 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 638	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	33 ਲਈ
[1973] 2 ਐਸਸੀਆਰ 835	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	35 ਲਈ
(1994) 4 ਐਸਸੀਸੀ 1	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	35 ਲਈ
[2000] 3 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 214	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	36 ਲਈ
[2016] 12 ਐਸਸੀਆਰ 174	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	36 ਲਈ
[2018] 4 ਐਸਸੀਆਰ 779	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	38 ਲਈ
[2011] 15 ਐਸਸੀਆਰ 299	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	39 ਲਈ
[2001] 2 ਐਸਸੀਆਰ 714	ਵੱਖਰਾ	46 ਲਈ
[1979] 3 ਐਸਸੀਆਰ 494	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	47 ਲਈ
[2013] 1 ਐਸਸੀਆਰ 903	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	53 ਲਈ
[1981] 1 ਐਸਸੀਆਰ 943.	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	64 ਲਈ

[2003] 2 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 743	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	71 ਲਈ
(1999) ਐਸਸੀਸੀ ਔਨਲਾਈਨ ਬੌਮ 109	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	72 ਲਈ
[2000] 3 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 214	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	73 ਲਈ
[1953] ਐਸਸੀਆਰ 351	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	77 ਲਈ
[2004] 1 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 43	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	78 ਲਈ
[1999] 1 ਐਸਸੀਆਰ 901	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	89 ਲਈ

2014 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 10501-10502 ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਸਿਵਲ

2004 ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 16 ਅਤੇ 17 ਵਿੱਚ ਗੋਆ ਵਿਖੇ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 20.11.2009 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ

ਜੇ.ਪੀ.ਕਾਮਾ, ਸ੍ਰ. ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸੁਮਿਤ ਗੋਇਲ, ਸਾਰਥਕ ਗੌੜ, ਰਾਘਵ ਬਾਂਸਲ, ਕੁ. ਸੁਰੂਚੀ ਕੁਮਾਰ, ਮੈ. ਪਾਰੇਖ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਐਡਵ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ

ਮੁਕੁਲ ਰੋਹਤਗੀ, ਧਰੁਵ ਮਹਿਤਾ, ਸ੍ਰ. ਐਡਵੋਕੇਟ, ਯਸ਼ਰਾਜ ਸਿੰਘ ਦਿਓੜਾ, ਸ਼ਿਆਮ ਅਗਰਵਾਲ, ਅਨਮੋਲ ਮਹਿਤਾ, ਨਿਨਾਦ ਲਾਡ, ਇਵੋ ਡੀਕੋਸਟਾ, ਮੈਸਰਜ਼. ਮਿਟਰ ਐਂਡ ਮਿਟਰ ਕੰ., ਸਾਹਿਲ ਤਗੋਤਰਾ, ਐਡਵ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ

ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਕੇ.ਐਮ. ਜੋਸਫ਼। ਜੇ.

1. ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ 2004 ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 16 ਵਿੱਚ ਗੋਆ ਵਿਖੇ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ 2004 ਦੇ 17, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਦਈ ਹਨ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਬੇਤੁਕੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।

2. ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਚਾਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਸਮਝ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇਵੇਗਾ:

3. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾਵੇਲਕਰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੈਂਕਟੇਕਸ ਸੂਰਿਆ ਪੋਰੋਬੋ ਨਾਵੇਲਕਰ ਦਾ ਵਿਆਹ ਇੱਕ ਪਦਮਾਵਤੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਰਾਮਚੰਦਰ ਪੋਰੋਬੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਧੀ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਪੀਰੂ ਸੀ। ਰਾਮਚੰਦਰ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਸਨ, ਅਰਥਾਤ ਸੂਰਜਜੀ ਅਤੇ ਗੋਨਸ। ਮੁਦਈ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 3 ਗੋਨਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ। ਦੂਜਾ ਮੁਦਈ ਪਹਿਲੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ ਅਤੇ 4ª ਮੁਦਈ ਤੀਜੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 3 ਸੂਰਜਜੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 2 1 ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ।

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 4 3d ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 5 ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਭੈਣ ਹੈ ਨੰ. । ਅਤੇ 3. ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 7 ਤੋਂ 27 ਨਾਵੇਲਕਰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਚਾਰਟ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਵੈਂਕਟੇਕਸ ਨਾਵੇਲਕਰ ਦਾ ਭਰਾ ਵਿਟੋਲ ਪੋਰੋਬੋ ਸੀ। ਵਿਟੋਲ ਦੀ ਪਤਨੀ। ਪੋਰੋਬੋ ਲਕਸ਼ਮੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਪੁੱਤਰ ਸਨ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 7 ਤੋਂ 27 ਲੇਟ ਵਿਟੋਲ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 28 ਮੁਦਈ ਦੀ ਭੈਣ ਹੈ। 1 ਅਤੇ 3. ਅਤੇ 29 ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਹੈ।

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਗੋਆ ਦੇ ਬੈਨਗੁਇਨੀਮ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਦੋ ਸੰਪਤੀਆਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਜੋ "ਮੈਲੋਨਸ" (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਮ" ਵਜੋਂ ਜਾਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ) ਅਤੇ "ਬੇਨਗੁਇਨੀਮ" (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਬੀ" ਵਜੋਂ ਜਾਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ) ਹਨ। ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ। M 90 ਹੈਕਟੇਅਰ (ਲਗਭਗ) ਨੂੰ ਮਾਪ ਰਿਹਾ ਹੈ। B ਦਾ ਮਾਪ 31 ਹੈਕਟੇਅਰ (ਲਗਭਗ) ਹੈ। 09.03.1913 ਦੀ ਇੱਕ ਡੀਡ ਆਫ਼ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੁਆਰਾ, ਵੇਂਕਟੈਕਸਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੋਤੇ, ਅਰਥਾਤ, ਸੂਰੀਆਜੀ ਅਤੇ ਗੋਨਸ ਨੂੰ M ਦੀ ਅੱਧੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ। ਵੈਂਕਟੇਕਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਪਦਮਾਵਤੀ ਦੇ ਦੇਹਾਂਤ 'ਤੇ ਹੋਈ ਸੂਚੀ-ਪੱਤਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ, ਐਮ ਦੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਅੱਧੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਬੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧੀ ਪੀਰੂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਲ 1915 ਵਿੱਚ, ਪੀਰੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਨਾਲ, 17.11.1915 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਇਦਾਦ M ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ B ਨੂੰ ਸੂਰਿਆਜੀ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਸੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਐਮ' ਦਾ 1/4ਵਾਂ ਹੱਕ ਅਤੇ "ਬੀ" ਦਾ 1/2 ਹੱਕ ਸੂਰਜਾਜੀ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਖਾਤਿਆਂ, ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਡੀਡ ਵਜੋਂ 21.01.1919 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਸੂਰਿਆਜੀ ਅਤੇ ਗੋਨਸ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਜੋ ਵੈਂਕਟੇਕਸ ਸ਼ਾਖਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਟੋਲ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸ਼ਾਖਾ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਾਰ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ 21.01.1919 ਦੀ ਉਕਤ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਨ 17.11.1915 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਐਮ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ 1/4" ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਬੀ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਗੋਨਸ ਲਈ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਅੱਧੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸੂਰਿਆਜੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਨੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਗੋਨਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ, ਜੇ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਹਰ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ। ਗੋਨਸ ਸੂਰਜੀ ਦੁਆਰਾ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਦਾਜ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅੱਧੇ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਸੀ। ਸਾਲ 1925 ਵਿੱਚ, ਸੂਰੀਆਜੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਸਾਂਤੀਬਾਈ ਨੇ 09.03.1913 ਦੀ ਤੋਹਫ਼ੇ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਦਾਦਾ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤੀ ਸੰਪਤੀ ਐਮ ਦਾ 1/4" ਗੋਨਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ। ਅਤੇ 17.11.1915 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖਰੀਦ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਬੀ ਦਾ 1/4 ਹਿੱਸਾ ਮੁਦਈਆਂ ਦਾ ਅਗਲਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗੋਨਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਗੋਨਸ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਾਵੇਲਕਰਾਂ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਵਿਘਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਨੇ 1940 ਵਿਚ ਜਾਂ ਲਗਭਗ 1000/- ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਜੱਦੀ ਘਰ ਵਿਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਭਰਾ ਸੂਰਿਆਜੀ 1949 ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਮਨ ਚਲੇ ਗਏ ਜੋ ਦਸੰਬਰ 1978 ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਉਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਸਨ। . ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਸਰਵੇਖਣ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਰਵੇਖਣ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1983 ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਨਾਵੇਲਕਰ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਜੂਨੀਅਰ ਮੈਂਬਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੋਲੀਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ

13.03.1969 ਦੀ ਵੰਡ ਡੀਡ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਹਤ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ

"(a) ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਸੰਖਿਆ 28 ਅਤੇ 29 ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸੰਪੱਤੀ ਮੋਲਾਂ ਵਿੱਚ 1/8ਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਤੇ ਬੈਨਗੁਇਨੀਮ ਵਿੱਚ 1/4ਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 1 ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ 6 ਤੋਂ 6 ਤੱਕ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 3/8 ਅਤੇ 1/4 ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਟੋਲ ਪੋਰੋਬੋ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਰੇਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ।

(ਬੀ) ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ 13.03.1969 ਦੀ ਵੰਡ ਦੀ ਡੀਡ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਲਈ ਬੰਧਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਡੀਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ;

(c) ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1, 3 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ 1979 ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਸ਼ੇਅਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(d) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਵਿਭਾਜਨ ਕਰਨ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ।

(e) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਸਰਵੇਖਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 28 ਅਤੇ 29 ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਵੇਖਣ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਈ।

(f) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਤੋਂ 6 ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 30 ਅਤੇ 31 ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੇ ਹੁਕਮ ਲਈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕੋ।"

5. ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਨੂੰ ਚਾਰ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1, 2, 30 ਅਤੇ 31, ਦੂਜੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 3 ਤੋਂ 6, ਤੀਜੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 7 ਤੋਂ 27 ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 28 ਅਤੇ 29.

6. ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੱਕ ਹੈ।

7. ਸਾਲ 1919 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਾਵੇਲਕਰ ਦੇ ਅਣਵੰਡੇ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 21.01.1919 ਦੀ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ 1000/- ਗੋਨਸ ਦੁਆਰਾ ਸੂਰਿਆਜੀ ਨੂੰ ਗੋਨਸ ਨੂੰ ਦੋ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਣਵੰਡੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਸੀ। ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੂਰਜਜੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਡੀਡ ਰਸੀਦ ਦੀ ਸਹੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਸੂਰਜੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 07.05.1925 ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ 16.12.1925 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, M ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ 1/4 ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਬੀ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ½ ਹਿੱਸਾ ਪੁਸ਼ਟੀ

ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੂਰੀਆਜੀ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ। ਗੋਨਸ ਨੇ "ਵੋਗਲ" ਵਜੋਂ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 1925 ਵਿੱਚ ਸੂਟ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, M ਦਾ 1/4" ਅਤੇ B ਦਾ ½ ਹਿੱਸਾ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਦਾ ਸੀ, M ਦਾ 1/4" ਅਤੇ B ਦਾ ½ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦਾ ਅਤੇ M ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਗੋਨਸ ਦਾ ਹੈ। ਗੋਨਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦ 1937 ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਸੇਲ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਅੱਧੇ ਦਾ 1/4 ਹਿੱਸਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1,3 ਅਤੇ 5 ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦਾ 1/4 ਹਿੱਸਾ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਿਤਾ ਨੇ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। ਕ੍ਰਮਵਾਰ 7, 20, 23 ਅਤੇ 25. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਗੋਨਸ ਦਾ B ਅਤੇ M ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

8. ਢੁਕਵੇਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਵੰਡ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਸਲ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 28 ਅਤੇ 29 ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸੰਪੱਤੀ ਮੋਲਨਸ ਵਿੱਚ 1/8 ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਬੈਨਗੁਇਨੀਮ ਤੋਂ 1/4 ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 1 ਨੂੰ 6 ਕ੍ਰਮਵਾਰ 3/8" ਅਤੇ 1/4 ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਧਾਰਕ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਟੋਲ ਪੋਰੋਬੋ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਾਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੋਲਾਂਸ ਅਤੇ ਬੈਨਗੁਇਨੀਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਅੱਧਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ 31.3.1969 ਦੀ ਵੰਡ ਦੀ ਡੀਡ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਦਈ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 28 ਅਤੇ 29, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

31.3.1969 ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 1 ਤੋਂ 6 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵੈਂਕਾਟੇਕਸਾ ਪੋਰੋਬੋ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਤੋਂ ਮੁਦਈ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਢਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ 28 ਅਤੇ 29 ਮੋਲਾਂਸ ਵਿੱਚ 1/8ਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ 1/4" ਬੈਨਗੁਇਨੀਮ ਤੋਂ ਕਲੈਕਟਰ ਜਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਜ਼ਟ ਅਧੀਨ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਸੀਮਾਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 54 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। C.P.C. 31.3.1969 ਦੀ ਡੀਡ ਦੇ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕੇ ਤੀਜੇ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦਾ XX ਆਰ. 18. ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹਿੱਸਾ C, B & F ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰ.

ਸਰਵੇਖਣ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਭਾਗ C ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਇੰਤਕਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ, B & F ਜਿਵੇਂ. 17/1, 27/1, 25/1, 23/1 ਅਤੇ 24/1।

ਬਚਾਓ ਪੱਖ 1 ਤੋਂ 6 ਨੂੰ 31.3.1969 ਦੀ ਡੀਡ ਆਫ਼ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਬੀ ਅਤੇ ਐੱਫ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਹੈ। 17/1,27/1,25/1,23/1 ਅਤੇ 24/1, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵੰਡ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੱਢਲਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇ।

ਓਪਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।"

9. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ:

"21.01.1919 ਦੀ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 17.11.1915 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗੋਨਸ ਨੂੰ 1000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਤੀ 17.11.1915 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਬਾਦਲਾ ਸਿਰਫ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ ਅਤੇ ਗੋਨਸ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਲਈ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ 28 ਅਤੇ 29 ਦੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੰਡ ਦੀ ਡੀਡ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

10. ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡ ਅੱਧੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਟਾਈਟਲ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ / ਇੰਤਕਾਲ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਲਾਭ ਗੋਨਸ ਨੂੰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਉਕਤ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਬੇਤੁਕਾ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਲਪ ਲਈ ਸਮਾਂ ਅਸੀਮਿਤ ਹੈ। ਗੋਨਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। 17.11.1915 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਗੋਨਸ ਦਾ ਨਾਮ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਅੱਧੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਗੋਨਸ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਅੱਧਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਸਾ ਸੀ। ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦੋਵਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅੱਧੀ ਰਕਮ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰਕੇ ਗੋਨਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰੀ ਕਰਨੀ ਪਈ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਗੋਨਸ ਦੇ ਜੰਕਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੰਡ ਦਾ ਡੀਡ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅੱਗੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੁਝ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗਤ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

11. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"(1) ਕੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 17.11.1915 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 21.1.1919 ਦੀ ਡੀਡ ਆਫ਼ ਡਿਕਲੇਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਹੈ, ਗੋਨਸ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਮੋਲਾਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ-ਅੱਠ, ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਬੈਨਗੁਇਨੀਮ, ਸਥਾਪਤ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ 21.1.1919 ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਸੂਰਜੀ ਜੀ ਨੇ 17.11.1915 ਦੀ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੋਨਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਧਾ ਵੇਚਣ ਲਈ?

(2) ਕੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਡੀਡ ਆਫ਼ ਡਿਕਲੇਰੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਮੋਲਾਨਸ ਅਤੇ ਬੈਨਗੁਇਨੀਮ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਣਵੰਡੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਗੋਨਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। 1000/- ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗੋਨਸ ਦੀ

ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਗੋਨਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਟਿਕਾਊ ਹੈ?

(3) ਭਾਵੇਂ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੰਡ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੀਟ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ, ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਮੁੱਖ ਰਾਹਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਭਾਗ, ਜਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਵੰਡ ਦੀ ਰਾਹਤ, ਹੈ ਮੁੱਖ ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ 3 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ?

(4) ਕੀ, ਮਿਤੀ 21.1.1919 ਦੀ ਡੀਡ ਆਫ ਡਿਕਲੇਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਗੋਨਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, 17.11.1915 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸੀਮਾਵਾਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਡੀਡ ਵਿਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗੋਨੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲਾ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਹ ਚਾਹੇ" ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ?

(5) ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਮਰੇ ਹੋਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੁਝ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ, ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾੜਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ?

(6) ਕੀ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਜਾਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ?"

12. ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸੂਰਿਆਜੀ ਨੇ 21.01.1919 ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੰਪਤੀ M ਦਾ 1/8ਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ B ਦਾ 1/4ਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਗੋਨਸੈਂਡ ਗੋਨਸ ਲਈ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗੋਨਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰਵ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਗੋਨਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਬਾਰੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਪਾਠ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਗੋਨਸ ਦਾ ਸ਼ੇਅਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕ੍ਰਿਸਟਾਲਾਈਜ਼ਡ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਗੋਨਸ 21.01.1919 ਦੀ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ 1925 ਵਿੱਚ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ 1925 ਅਤੇ 1940 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਗਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਗੋਨਸ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਹੁੰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ

ਸਹੁੰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਸਪਸ਼ਟ ਪਾਏ ਗਏ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਖੋਜਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"40. ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

(a) ਗੋਨੇਸ਼ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਮਿਤੀ 21.1.1919 ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ;

(ਅ) ਗੋਨੇਸ਼ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਰਸੀਦ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸੰਪਤੀ ਸੂਰਜਾਜੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੂਰਿਆਜੀ ਅਤੇ ਗੋਨੇਸ਼ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ, ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਗੋਨੇਸ਼ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਸੰਪਤੀ ਮੋਲਾਂਸ.

(c) ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਗੋਨੇਸ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(d) ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੋਨੇਸ਼ ਨੇ ਸੂਰਿਆਜੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(e) ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੋਨੇਸ਼ ਲਕਸ਼ਮੀਬਾਈ ਨੂੰ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲਕਸ਼ਮੀਬਾਈ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵਸਤੂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੋਨੇਸ਼ ਨੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

(f) ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੁਣ ਗੋਨੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਸ ਦੋ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਲੰਬੇ ਅਰਸੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ ਹਨ।

(g) ਮੁਦਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਅਨੰਦ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਇਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ।

41. ਇਹ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1940 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤਾਬਾਈ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਕਾਰਵਾਈ ਵਜੋਂ ਸੀ।"

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਣੇਸ਼ ਦੇ ਕੋਲ ਜੋ ਵੀ ਹੱਕ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਬਚਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਗੁਆਚ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਗੋਨੇਸ਼ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਚੁਣੌਤੀ ਦੀ ਘਾਟ ਲਈ ਅੰਤਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਹੈ।"

13. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:

"42. ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੇ ਮੁਦਈਆਂ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਹੈ।

43. ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿ-ਮਾਲਕੀਅਤ ਦੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਮਾਲਕੀਅਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ

ਅਧਿਕਾਰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਬੇੜੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੁਦਈਆਂ" ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਬੇਦਖਲੀ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਨੰਦ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ।"

14. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

15. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਜੇਪੀ ਕਾਮਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਕੁਲ ਰੋਹਤਗੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਧਰੁਵ ਮਹਿਤਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

16. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਟਾਈਟਲ ਸੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। 1000/- ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰਵ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਕੇਸ ਸੀ ਜੋ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ।

17. ਉਹ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਗੋਨਸ, ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਹਿੱਤ-ਵਿਚ, ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਪਾਰਟੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਲੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ 21.01.1919 ਦੀ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਰਸੀਦ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਹੱਕ ਉਸਦੀ ਭਰਜਾਈ ਅਤੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਉਸਦੀ ਭਰਜਾਈ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਰਜ ਕਰਕੇ, ਉਸਦਾ ਅੱਧਾ ਹੱਕ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 21.01.1919 ਦੀ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1915 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਗੋਨਸ ਦੁਆਰਾ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਗੋਨਸ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਮੁਦਈ, ਗੋਨਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ-ਹਿੱਤ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਨੁਸੂਚੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ, ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗੋਨਸ ਦੁਆਰਾ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਏਸਟੋਪਲ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਗੋਨਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿਰਲੇਖ ਲੱਭਣ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇਕਰ ਸਿਰਲੇਖ ਗੁਆਚਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਖੁੱਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਜੋ 1940 ਵਿੱਚ ਤਾਜ਼ਾ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੱਗੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋਣ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

18. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ/ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਦੁਖੀ ਸਨ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਗਭਗ ਛੇ ਦਹਾਕਿਆਂ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਪਰਦੇ ਲਾਹ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਗੋਨਸ ਨੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਭਰਜਾਈ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਗੋਨਸ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਜਿਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ

ਉਂਗਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ। ਗੋਨਸ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ 1978 ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਗੋਨਸ ਵੰਡ ਡੀਡ ਦੀ ਪੂਰਵ ਸੰਧਿਆ 'ਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਗੋਨਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 21.01.1919 ਦੀ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਗੋਨਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 1925 ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਸੂਰਜਜੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ। 1919 ਦੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਥਿਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ M ਦੀ ਹੱਦ ਲਗਭਗ 90 ਹੈਕਟੇਅਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ ਬੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਲਗਭਗ 31 ਹੈਕਟੇਅਰ. 1913 ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੂਰੀਆਜੀ ਅਤੇ ਗੋਨਸ ਦੇ ਦਾਦਾ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਐਮ ਦਾ 1/4 ਹਿੱਸਾ ਸੂਰਿਆਜੀ ਅਤੇ ਗੋਨਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਨੇ 22.5 ਹੈਕਟੇਅਰ ਰਕਬਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ। 17.11.1915 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਸੂਰਜਜੀ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀ, ਵਿਟੋਲ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਨੇ M ਦਾ 1/4ਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ 22.5 ਹੈਕਟੇਅਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ B ਦਾ ½ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਕਿ 15.5 ਹੈਕਟੇਅਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ 38 ਹੈਕਟੇਅਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਿਆ। 21.01.1919 ਦੀ ਭੰਗ ਦੀ ਡੀਡ ਅਨੁਸਾਰ, ਗੋਨਸ 19 ਹੈਕਟੇਅਰ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਅੰਕੜਾ 38 ਹੈਕਟੇਅਰ ਦੇ ਅੱਧੇ ਸੱਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 14.04.1925 ਦੀ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ, ਕੀ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੂਰਜੀ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਐਮ ਦਾ 1/4ਵਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਦਾਦਾ ਪਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 22.5 ਹੈਕਟੇਅਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 14.04.1925 ਦੀ ਤੋਹਫ਼ਾ ਡੀਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਗੋਨਸ ਕੋਲ 45 ਹੈਕਟੇਅਰ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੋਨਸ ਨੂੰ 64.12 ਹੈਕਟੇਅਰ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ 19 ਹੈਕਟੇਅਰ ਇਕੱਲੇ ਸੂਰਜੀ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

19. ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ ਸਰੋਤ, ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਗੋਨਸ ਨੇ 21.01.1919 ਦੀ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਰਸੀਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਗੋਨਸ ਦੇ ਆਚਰਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਗੋਨਸ, ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ, ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਉਸ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਪੈਟਰਨ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਉਸਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਨੂੰ "ਵੋਗਲ" ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਭਰਜਾਈ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਾਲਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 1969 ਵਿਚ ਹੋਈ ਵੰਡ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਹੈ। 1925 ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਡੀਡ ਤੋਂ 44 ਸਾਲ ਬਾਅਦ। ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ 1969 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਵੰਡ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵੀ ਸਨ। ਇਹ ਸੂਰਿਆਜੀ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੂਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਸੀ. ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਲਟਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਆਮਦਨ ਦੀ ਰਸੀਦ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਅਸੀਂ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵੀ ਨਕਾਰਿਆ ਕਿ ਗੋਨਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ। 1000/-ਨਹੀਂ ਪਰ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 17.11.1915 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਸੂਰਜਜੀ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਲਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵੀ ਗੋਨਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ। 21.01.1919 ਦੀ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡ ਤੋਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਗੋਨਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 21.01.1919 ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ, ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਗੋਨਸ ਕਸਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਕਲਪ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ 1000/- ਜੋ ਉਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

20. ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 65 ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਲਆਰਐਸ, ਬਨਾਮ ਜਗਦੀਸ਼ ਕਲੀਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਹੰਮਦ ਮੁਹੰਮਦ ਅਲੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਲੰਮਾ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 65 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਆਪਣੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਬਜੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਈ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।

21. ਜੈ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਮੀ ਸਿੰਘ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ:

"9. ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਭਰਟੂਕੇਸ [1981 PLJ 204] ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਕੇਸ [AIR 1970 P&H 304] ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

(1) ਇੱਕ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਹਰ ਪਾਰਸਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(2) ਇੱਕ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸਭ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ।

(3) ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕਬਜ਼ਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(4) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਾਂਝੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਨ ਲਈ, ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਵੇਕਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਦੂਜੇ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇਆਮ ਆਪਣੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(5) ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਉਸ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਬੇਦਖਲੀ ਜਾਂ ਤਿਆਗ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ।

(6) ਹਰੇਕ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਪਤੀ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਸਹਿ-ਮਾਲਕੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(7) ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਦੂਜੇ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੱਖਰੇ ਪਾਰਸਲਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਲਈ ਵੀ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

22 ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਗੋਨਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਟਾਈਟਲ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਂ ਬੇਦਖਲੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ।

23. ਪੀ. ਜੈਨ ਚਾਂਡੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਜੈਨ ਪੀ. ਥਾਮਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਬਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕੇਰਲਾ ਬਿਲਡਿੰਗਜ਼ (ਲੀਜ਼ ਅਤੇ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ) ਐਕਟ, 1965 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖ਼ਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਉਪ-ਲੀਜ਼ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਸਹਿਮਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਸਹਿਮਤੀ ਕਿਸੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਐਕਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਇਹ ਉਸੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ.

24. LN ਵਿੱਚ. ਅਸ਼ਵਥਾਮਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੀ. ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਟਾਈਟਲ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"16. ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੋ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਆਪਸੀ ਅਸੰਗਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਬਕਾ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਮਿਰਜ਼ਾ ਅਬਦੁਲ ਗੱਫਾਰ [(1996) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।) 1 ਐਸਸੀਸੀ 639] ਇੱਕ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਸੀ: (ਐਸਸੀਸੀ pp. 640-41, ਪੈਰਾ 4)

"4. ਪਹਿਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ। (ਵਿਕਰੀ) ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇਕਰਤਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸੁਤੰਤਰ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਰੋਧੀ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ-ਇਨ-ਟਾਈਟਲ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, e. ਚੋਰੀ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ, ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ] ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ [ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ, 1882 ਦੀ ਧਾਰਾ 53-ਏ] 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ

ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕਬਜੇ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਅਪੀਲ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

17. ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੈ। ਤਜਵੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਭਾਵ, 12 ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ਾ, ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਭੌਤਿਕ/ਅਸਲ, ਨਿਵੇਕਲਾ, ਖੁੱਲਾ, ਨਿਰਵਿਘਨ, ਬਦਨਾਮ ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। . ਇਹ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਲੰਬੇ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਕਬਜ਼ਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਆਪਸੀ ਅਸੰਗਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਬਕਾ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਪੱਤੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਜਵੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। (ਵੀਡ ਪੀ. ਪੇਰੀਸਾਮੀ ਬਨਾਮ ਪੀ. ਪੇਰੀਥੰਬੀ [(1995) 6 ਐਸਸੀਸੀ 523], ਮੁਹੰਮਦ ਮੁਹੰਮਦ ਅਲੀ ਬਨਾਮ ਜਗਦੀਸ਼ ਕਲੀਤਾ (2004) 1 ਐਸਸੀਸੀ 271] ਅਤੇ ਪੀ.ਟੀ. ਮੁਨੀਚਿਕੰਨਾ ਰੈਡੀ ਬਨਾਮ ਰੇਵੰਮਾ [(2007) 6 ਐਸਸੀਸੀ 59]) .

18. ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੋਹਨ ਲਾਲ [(1996) 1 ਐਸਸੀਸੀ 639] ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ-ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤਾ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ ਕਬਜ਼ਾ, ਕੋਈ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਸ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 1962 ਤੋਂ ਗੋਰੰਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ 1985 ਵਿਚ ਗੋਰੰਮਾ ਤੋਂ ਪਲਾਟ ਖਰੀਦ ਕੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਵਿਕਲਪਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਗੋਰੰਮਾ ਕੋਲ ਟਾਈਟਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦਾ ਟਾਈਟਲ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਦਾਅਵਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਗੋਰਮਾ ਵਿਚ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਖਿਤਾਬ ਲਗਾ ਕੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਵੈਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਵਾਲਾ ਕਬਜ਼ਾ 12 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਿਹਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਹ 12 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ਾ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਸਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦੋ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਸੰਗਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਬਲਕਿ ਇੱਕੋ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਬਦਲਵੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈਆਂ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

25. ਕੁਲਦੀਪ ਮਹਾਤੋ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਭੁੱਲਨ ਮਹਾਤੋ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਵਿੱਚ Lrs. ਅਤੇ ਹੋਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਾਂਝੇ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ

ਵਿੱਚ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਭਾਈਚਾਰਾ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਏਕਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕਿ ਕੋਪਰਸਨਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਇਸ ਲਈ, ਸਭ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ. ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਇੰਤਕਾਲ, ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਮਾਲੀਆ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ, ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਰੋਧੀ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਬਜੇ ਨੂੰ ਕਨੂੰਨੀ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਹੋਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

26. ਵਿੱਚ ਪੀ.ਟੀ. ਮੁਨੀਚਿਕੰਨਾ ਰੈੱਡੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰੇਵੰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

27. ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ। ਇਕ ਹੋਰ v. ਯੂਨੀਵਰਸਲ ਐਕਸਪੋਰਟਰ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋ ਗਿਆ।

28. ਪੁਨੀਤ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਦਿਨੇਸ਼ ਚੌਧਰੀ, ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਤੱਥ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਅਨੁਮਾਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਸਬੂਤ ਸਨ। ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਨੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ.

29. ਸੰਕਲਚਨ ਜੈਚੰਦਭਾਈ ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵਿਠਲਭਾਈ ਜੈਚੰਦਭਾਈ ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ" ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਤਕਾਲ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਮਾਲੀਆ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

30. ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਸ਼ਮੀਰਾ ਸਿੰਘ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 65. ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪੈਰਾ 6 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"6. ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰਾਸਤ ਅਧੂਰੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਮਰਦ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਰਸ. ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ 1/3 ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਵਿਰਸੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਰਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸੂਟ ਜੋ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 65 ਦੇ ਉਪਬੰਧ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿਚ, ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਰ.ਐਨ. ਨਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (1983 Cri L.J 432) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ. ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰੋ. ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ

ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।"

31. ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੰਗਾਧਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ" ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

"24. ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕਬਜੇ ਦੀ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਡੀ-1 ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 65 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਦਈ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ 12 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਬਜਾ, ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਿਬੇੜੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਕਬਜੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 58 ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵੀ ਮੰਗੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਬਜੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਧਾਰਾ 65 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ 12 ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸਾਲ ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁਦਈ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਧਾਰਾ 58 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਬਜੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਧਾਰਾ 65 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਓਟਿਓਸ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 58 ਅਤੇ 65 ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਨਿਮਰ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 65 ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 58 ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। . ਆਰਟੀਕਲ 58 ਉਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੇਰੇ ਨਿਮਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 65 ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ ਕਿ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 58 ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਰਟੀਕਲ 58 ਉਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਦੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸਰਲਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ 89ਵੀਂ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲਾਅ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ "ਸ਼ਬਦ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ" ਜੋੜ ਕੇ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ । ਦੀ ਧਾਰਾ 58 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 58 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ।"

32. ਬਨਾਰਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਫਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, 1908 ਦੇ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 22 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ:

"10. 1976 ਦੀ ਸੀਪੀਸੀ ਸੋਧ ਨੇ ਮਾਮੂਲੀ ਫਰਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਜਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 22 ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਜਿਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਨਾ ਤਾਂ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਅਸੀਂ

ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੱਸਾਂਗੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ 1976 ਦੀ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਕੇ ਸਟੀਕ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਿੰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ:

(i) ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ

(ii) ਫ਼ਰਮਾਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

(iii) ਫ਼ਰਮਾਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੋਜ ਹੈ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

11. ਕੇਸ ਦੀ ਕਿਸਮ (i) ਵਿਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਤਰਾਜ਼ ਲੈ ਲਵੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਤਾਂ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ (ii) ਅਤੇ (iii) ਪੂਰਵ-ਸੋਧ CPC ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੋ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਖੋਜ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ; ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ, ਨਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੂਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਜਾਂ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੋ ਉਪਾਅ ਨਾ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੂਰਵ-ਸੋਧ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ, ਮੂਲ ਅਪੀਲ ਦੇ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਵਾਪਸੀ ਜਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਨੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੋਜ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹਰਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ ਹੈ।

33. ਮੋਹਨ ਲਾਲ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਰਾਹੀਂ। ਉਸ ਦੇ ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. ਕਚਰੂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਿਰਜ਼ਾ ਅਬਦੁਲ ਗੱਫਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ, 1882 ਦੀ ਧਾਰਾ 53ਏ ਅਧੀਨ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਗਿਆਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਵਿਰੋਧੀ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ

ਕੇਸ ਕਨੂੰਨ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

34. ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਸ਼ੀਲਾ ਰੌਡਰਿਗਜ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਲੋਰੇਨਸਿਨਹਾ ਅਨਾ ਡੀ'ਕਰੂਜ਼ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਫਰਨਾਂਡੇਜ਼ ਦੇ ਗੋਆ ਵਿਖੇ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕਿ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਰੀਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਣੇ ਵਾਂਗ. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਹੈ ਕਿ ਗੋਨਸ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

35. ਰਾਜ ਨਰਾਇਣ ਪਾਂਡੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਿਵਾੜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ" ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜੈ ਲਕਸ਼ਮੀ ਸਾਲਟ ਵਰਕਸ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ, ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਅਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ।

36. ਦਿਲਬੂ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ Lrs. ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਧਨਰਾਜੀ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਅਤੇ ਹੋਰ", ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾਵਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੀ ਨਿਰਣੇ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਉਰਫ਼ ਪ੍ਰਸਾਦ ਗੋਵੇਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੁਦੇਸ਼ ਗੋਵੇਕਰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ" ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ:

"18. ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵਾਸੂਦੇਵ ਗੋਵੇਕਰ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੇ ਹਨ। 3. ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੰਪੱਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਜੁਨਾ ਦੇ ਕਮਿਊਨੀਡੇਡ ਦਾ ਤਲਹਾਓ ਨੰਬਰ 168, ਵਾਸੂਦੇਵ ਗੋਵੇਕਰ ਨੇ 24-2-1970 ਨੂੰ ਨੰਬਰ 131/1963 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਜੁਨਾ ਦੇ ਕਮਿਊਨੀਡੇਡ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਮਕਾਨ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਸਥਾਈ ਗ੍ਰਾਂਟ ਇਸ ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਕਤ ਗਰਾਂਟ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਵਾਸੂਦੇਵ ਗੋਵੇਕਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਾਸੂਦੇਵ ਗੋਵੇਕਰ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਰਵੇਖਣ ਰਿਕਾਰਡ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

XXX XXX

20. ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਕੇ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਰਸਤਾ ਅਪਣਾਇਆ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੀ ਮਾਲਕੀ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਸਨੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਬਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਆਪਣੇ ਆਪ ਮੁਦਈਆਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਭਾਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਅਤੇ ਮਿੰਟ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ

ਸਬੰਧ ਹੋਣ ਤੱਕ ਸਹਿ-ਮਾਲਕੀਅਤ ਬਾਰੇ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਦਾਖਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ "ਦੇਵਲਵੜੀ" ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਖੇਤਰਫਲ 1000 ਦੇ ਕਰੀਬ ਪਿੰਡ ਅੰਜੁਨਾ, ਬਾਰਦੇਜ਼, ਗੋਆ ਵਿੱਚ ਚਿਨਵਰ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 251/2 ਹੈ। ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 251/2 ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ "ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ। ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਾਸੂਦੇਵ ਗੋਵੇਕਰ ਨੇ ਅੰਜੁਨਾ ਦੇ ਕਮਿਊਨੀਡੇਡ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪੈਰਾ 6 ਵਿਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ, ਵਾਸੂਦੇਵ ਗੋਵੇਕਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧੂਰਾ ਢਾਂਚਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ "ਸੂਟ ਹਾਊਸ" ਕਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਵਾਸੂਦੇਵ ਗੋਵੇਕਰ ਦੁਆਰਾ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 251/2 (ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ) ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਅਧੂਰਾ ਢਾਂਚਾ (ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਘਰ) ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿ-ਮਾਲਕੀਅਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਪਾਸੇ ਵੱਲ, ਉੱਥੇ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 251/4 ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਵੀ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਦਾ ਜਗਨਨਾਥ ਗੋਵੇਕਰ (ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 1 ਦੇ ਪਿਤਾ) ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜੋ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਸਹਿ-ਮਾਲਕੀਅਤ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਬਿਆਨ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 251/4 ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

37. ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਚਲਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ (ਸੂਰਿਆਜੀ ਦੀ ਪਤਨੀ) ਨੇ ਗੋਨਸ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੋਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਿਵਲ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਰੋਸੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕੇਸ ਦੀ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

38. ਯੂਰੇਖਾ ਬਿਲਡਰਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਬਚੰਦ, ਸ/ਓ ਵੇਲਿਸ ਡੰਡ ਕਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਲੇਖ ਸਮੇਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਕੋਡ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 535 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 505 ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਗੋਨਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਦਲੀਲ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ 1919 ਦੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੋਨਸ ਕੋਲ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ 1939 ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਅਰਥਾਤ, 1919 ਤੋਂ 20 ਸਾਲ ਜਾਂ 1949 ਵਿੱਚ, ਭਾਵ, ਧਾਰਾ 535 ਦੇ ਤਹਿਤ 1919 ਤੋਂ 30 ਸਾਲ ਬਾਅਦ। ਗੋਆ ਦੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਦਾ ਖੇਤਰ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਗੋਨਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ।

39. ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 30 'ਤੇ ਖੱਤਰੀ ਹੋਟਲਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 58 ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖੇ:

"30. 1963 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 58 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ 1908 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 120 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਵਿਦਾਇਗੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। "ਪਹਿਲਾਂ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ "ਮੁਕੱਦਮਾ" ਅਤੇ "ਪ੍ਰਾਪਤ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ

ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਮ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਉਲੰਘਣਾ ਨਵੇਂ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਮ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।"

40. ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਵੀ ਇੱਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, 1925 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਮ੍ਹਾ ਹੋਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

41. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤਾਹਿਰਾਖਾਤੂਨ (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਐਲਆਰਐਸ, ਬਨਾਮ ਸਲਾਮਬੀਨ ਮੁਹੰਮਦ" ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤੱਥ, ਸਾਲ 1913, 1915, 1919, 1925 ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਵਾਪਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੰਮੀ ਅੰਤਰਾਲ.

42. ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ।

43. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਜਾਇਦਾਦ 'ਐਮ' ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 90 ਹੈਕਟੇਅਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 31 ਹੈਕਟੇਅਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। 1913 ਦੇ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ, ਸੂਰਿਆਜੀ ਅਤੇ ਗੋਨਸ ਦੇ ਦਾਦਾ ਜੀ ਨੇ ਸੂਰਿਆਜੀ ਅਤੇ ਗੋਨਸ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ 'ਐਮ' ਵਿੱਚ ਅੱਧਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਇਦਾਦ 'ਐਮ' ਵਿਚ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਬੀ' ਸੂਰੀਆਜੀ ਅਤੇ ਗੋਨਸ ਦੀ ਮਾਸੀ (ਪਿਤਾ ਦੀ ਭੈਣ) ਕੋਲ ਆ ਗਈ। ਇਹ 1915 ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮਾਸੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸੂਰਜੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਸ਼ਾਖਾ, ਅਰਥਾਤ ਵਿਟੋਲ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 1919 ਵਿੱਚ, ਭੰਗ ਦੀ ਡੀਡ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸ਼ੀਟ ਐਂਕਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਗੋਨਸ ਓਵਰ ਦ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਰਸੀਦ, ਜੋ ਕਿ ਸੂਰਜੀ ਜੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, i5 ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

44. ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ, 1925 ਵਿੱਚ, ਸੂਰਿਆਜੀ ਨੇ ਪਤਨੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਡੀਡ ਕੀਤੀ। ਇਸੇ ਤਹਿਤ ਦਾਨੀ ਸੱਜਣਾਂ ਨੇ ਸੂਰਿਆਜੀ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਦਾਦਾ ਜੀ ਵੱਲੋਂ 1913 ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਲਾਈ ਗਈ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 1937 ਵਿਚ ਗੋਨਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1913 ਵਿਚ ਉਸਦੇ ਦਾਦਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ 1925 ਵਿਚ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਭਰਜਾਈ ਦੁਆਰਾ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੀ ਆ ਗਈ ਸੀ। ਗੋਨਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਹੈ ਗੋਨਸ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਸੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ

ਪਤੀ ਸੂਰਿਆਜੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅੱਠਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹੈ

ਜਾਇਦਾਦ "ਐਮ' ਨੇ ਸੂਰਜੀ ਜੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ-ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ

ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ "ਬੀ" ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੁਰਿਆਜੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ

1915

ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਸਿਵਲ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੁਸਖ਼ੇ

45. ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ 20.12.1961 ਤੱਕ ਪੁਰਤਗਾਲੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 20.12.1961 ਨੂੰ, ਗੋਆ, ਦਮਨ ਅਤੇ ਦੀਵ ਦੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਨੁਛੇਦ 505 ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨੁਸਖ਼ੇ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

"ਆਰਟੀਕਲ 505 ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਗੁਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ. ਇਸ ਨੂੰ ਨੁਸਖ਼ਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਕੱਲੇ ਪੈਰੇ: ਕਬਜ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਨੁਸਖ਼ੇ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਨੁਸਖ਼ੇ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 535 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

ਆਰਟੀਕਲ 535-ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਜ਼ੁੰਮੇਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਹ ਜ਼ੁੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ 20 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇਸਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨੁਸਖ਼ੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜ਼ੁੰਮੇਵਾਰ ਨੇਕੀ ਨਾਲ ਹੈ ਮਿਆਦ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਚੰਗੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, 30 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੁਸਖ਼ੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ

ਇਕੋ ਪੈਰਾ: ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਨੁਸਖ਼ੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਚੰਗਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਅਗਿਆਨਤਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।"

46. ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਬੈਂਕ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਭਾ ਡੀ. ਨਾਇਕ 2001 (4) ਐਸਸੀਸੀ 713 ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਸਿਵਲ ਕੋਡ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ। ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਬੈਂਕ ਨੇ ਐਡਵਾਂਸ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ। ਕਰਜ਼ਾ ਜੁਲਾਈ 1978 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਸੰਬਰ, 1978 ਤੱਕ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਕਰਜ਼ਾ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ ਅਤੇ ਹਾਈਪੋਥੀਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਡੀਡ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1985 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਬਾਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 535 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਗੋਆ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਸਿਵਲ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ । ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਗੋਆ, ਦਮਨ ਅਤੇ ਦੀਵ (ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ) ਐਕਟ, 1962 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਗੋਆ, ਦਮਨ ਅਤੇ ਦੀਵ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਪੈਰਾ 13, 14 ਅਤੇ 16 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"13. ਮੰਨਿਆ, ਗੋਆ, ਦਮਨ ਅਤੇ ਦਿਉ (ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ) ਐਕਟ, 1962 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਸਿਵਲ ਕੋਡ ਗੋਆ, ਦਮਨ ਅਤੇ ਦੀਵ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ, ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਅਸੀਂ 1962 ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12 ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ, 1881 ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1-12-1965 ਤੋਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਗੋਆ, ਦਮਨ ਅਤੇ ਦਿਉ (ਕਾਨੂੰਨ) (ਨੰਬਰ 2) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, 1963 (1963 ਦਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 11), ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵੀ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12 ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 1-11-1965 ਅਤੇ 1-12-1965 ਤੋਂ ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ, ਸੇਲ ਆਫ਼ ਗੁਡਜ਼ ਐਕਟ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਆਫ਼ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋ ਨਿਯਮ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 11 ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12) ਕਿ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੋਵੇਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਚਿਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਗਾਰੰਟਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਪਰ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਸ਼ਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ 'ਤੇ, ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਦੀ ਡੀਡ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਗੋਆ, ਦਮਨ ਅਤੇ ਦੀਵ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨਗੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਗਵਰਨਿੰਗ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਉਚਿਤ ਵਰਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਬਹਿਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟ ਐਕਟ ਅਤੇ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਗੋਆ, ਦਮਨ ਅਤੇ ਦੀਵ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

14. ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਅਨੁਛੇਦ 535 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਸਿਵਲ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਇ III ਵਿੱਚ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸੇ ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪੇਟੀਓਡ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਜੋਂ ਜੀਵਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। . ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਆਇ III ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲਨ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਕਦੇ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਚੈਪਟਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ

ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਅਧਿਆਇ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਵਿਭਾਜਨ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।

16. ਸਿਵਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 505 ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਨੁਸਖ਼ਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਨੁਸਖ਼ਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ "ਨੁਸਖ਼ਾ" ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਨਿਰੰਤਰ ਉਪਭੋਗਤਾ, ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਢੰਗ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 535 ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨੁਸਖ਼ੇ ਦਾ ਤੱਤ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਨੁਸਖ਼ੇ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨੁਸਖ਼ਾ ਅਨਿਯਮਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ "ਨੁਸਖ਼ਾ" ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨਿਯਮਤ ਵਿਰਾਸਤ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਨੁਸਖ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਹੈ। . "ਨੁਸਖ਼ਾ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਪਰ ਸੀਮਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨੁਸਖ਼ਾ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਅਰਥ, ਸੀਮਾ, ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਨੁਸਖ਼ਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੀਮਾ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ, ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਸਿਵਲ ਕੋਡ ਦਾ ਅਧਿਆਇ II ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨੁਸਖ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲੇਖ। Corpus Juris Secundum, Vol. 72 ਨੇ "ਨੁਸਖ਼ਾ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ:

"ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨੁਸਖ਼ਾ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ਇਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਹੈ ਜਾਂ ਕੇਵਲ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਨੁਸਖ਼ਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਨੁਸਖ਼ੇ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

47. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਰਥਾਤ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ, ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟ ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਾਅ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਧਾਰਾ 535 ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਪਹਿਲੂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਰਥਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਦਾਲਤ ਨਿੱਜੀ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਅਸਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਰਥਕ ਹੋਂਦ ਹੈ। ਇੱਥੇ

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਸਟਿਨੀਨੋ ਆਗਸਟੋ ਡੀ ਪੀਡੇਡੇ ਬੈਰੇਟੋ ਬਨਾਮ ਐਂਟੋਨੀਓ ਵਿਸੇਂਟਾ ਡੂ ਫੋਂਸੇਕਾ ਅਤੇ ਹੋਰ 1979 (3) ਐਸਸੀਸੀ 47 ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1978 ਵਿੱਚ ਗੋਆ ਵਿੱਚ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੋਇਆ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 505 ਅਤੇ 535 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 505 ਅਤੇ 535 ਦੇ ਕਾਰਨ, ਗੋਨਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਲੀਲ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ। ਸੂਰਿਆਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 17.11.1915 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਗੋਨਸ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲਾਕਾਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ

ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡ ਵਜੋਂ ਸਟਾਈਲ ਵਾਲਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 27.1.1919 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਸੇ ਧਾਰਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:

"...ਅੱਗੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਧਿਰ ਸੂਰਿਆਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ 17 ਨਵੰਬਰ, 1915 ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖਰੀਦਦਾਰੀ, ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਉਕਤ ਧਿਰ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੇ ਉਕਤ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦੀ ਅੱਧੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਉਕਤ ਗਣੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਤ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਹ ਚਾਹੇ। ਇਸ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਕਤ ਗੋਨਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਅੱਧੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਹੁਣ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਦਾਜ ਦੇ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ..."

48. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਸੂਰਿਆਜੀ ਆਰਟੀਕਲ 535 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਆਰਟੀਕਲ 505 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, 21.1.1919 ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗੋਨਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ 21.1.1919 ਤੋਂ 20 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ 1939 ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮਿਆਦ 21.1.1919 ਤੋਂ 30 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ 1949 ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋਵੇਗੀ। 1919 ਤੋਂ 30 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ 1963 ਦੇ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 1.4.1964 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਨੁਸਖ਼ੇ ਨੇ ਜੋ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। , ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਗੋਨਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸੀ।

49. ਸਾਨੂੰ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਬੈਂਕ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਭਾ ਡੀ. ਨਾਇਕ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 505 ਅਤੇ 535 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਸੂਰਜੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਫ਼ਰਜ਼ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ (ਸੁਪਰਾ) ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਕੇਸ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸਾਲ 1978 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰਕਮ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਐਕਟ ਨੂੰ ਗੋਆ, ਦਮਨ ਅਤੇ ਦੀਵ ਰਾਜ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਲਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਸਿਵਲ ਕੋਡ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 535 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਸੀਮਾ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਹੁਣ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਉਲਟ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ੁੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਸਿਵਲ ਕੋਡ ਇਕੋ-ਇਕ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ ਜੋ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 1919 ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਜ਼ੁੰਮੇਵਾਰੀ 30 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਅਰਥਾਤ, 21.01.1949 ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 21.01.1939 ਤੱਕ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਦੋਂ 1963 ਦਾ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ 01.04.1964 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਸਿਵਲ ਕੋਡ, ਸੂਰਿਆਜੀ ਅਤੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਧਾਰਾ 535 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਨੁਸਖੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਗਏ, ਫਿਰ ਧਾਰਾ 505 ਅਤੇ 535 ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਘਾਤਕ ਹੋਣਗੇ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 5377 ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕੀ ਹੈ। 21.1.1919 ਦੀ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਹੈ। ਇਸੇ ਧਾਰਾ 537 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਖਿੱਚੀ ਗਈ। ਅਨੁਛੇਦ 537 ਅਨੁਛੇਦ 535 ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 537 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

ਆਰਟੀਕਲ 537 - ਗੈਰ ਤਬਾਦਲੇਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ, ਨੁਸਖ਼ੇ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ"।

ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦਲੀਲ ਚਲਾਉਂਦੀ ਹੈ।

50. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮਾਮਲਾ 17.1.1915 ਦੀ ਸੇਲ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੋਨਸ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ, ਮੁਦਈ ਅਨੁਸੂਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। 17.1.1915 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ, 1/4ਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਜਾਇਦਾਦ 'ਬੀ' ਦਾ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ 'ਐਮ' ਵਿਚ 1/2 ਦਾ ਹੱਕ ਸੂਰਜਜੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਵਿਟੋਲ ਸ਼ਾਖਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਗੋਨਸ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 17.1.1915 ਦੀ ਸੇਲ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਗੋਨਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਫੁਰਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ 4 ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮਿਤੀ 21.1.1919 ਨੂੰ ਇੱਕ ਭੰਗ ਡੀਡ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਧਾਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ।

51. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਸੇ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਨਾਵੇਲਕਰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਵਿਟੋਲ ਅਤੇ ਵੈਂਕਟੇਕਸ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੋਸਾਈਡੇਡ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਧਾਰਾ (ਪੈਰਾ 47 ਦੇਖੋ) ਨੂੰ ਤੋੜਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੂਰਿਆਜੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ 'ਉਹ/ਉਸ ਅਤੇ ਖੁਦ' ਦੇ ਸਮੀਕਰਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ 'ਉਹ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ 'ਉਹ, ਉਸ ਦਾ ਅਤੇ ਖੁਦ' ਸ਼ਬਦ ਸੂਰਜੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ "ਉਹ" ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਗੋਨਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਗੋਨਸ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ 1925 ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਪੀਡਬਲਯੂਆਈ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੋਨਸ 1919 ਵਿੱਚ ਪੁਬਰਟੋ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ 1925 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮਾਈ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਗੋਆ ਵਿੱਚ 19 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਤੱਕ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਿਵਲ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਣ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਸਹੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਗੋਨਸ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਗਲਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ 21.1.1919 ਦੀ ਡੀਡ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੀ। ਵੇਚਣ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਵਾਅਦਾ ਸਿਵਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 1548 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 1548 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"ਆਰਟੀਕਲ 1548: ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਪਰਸਪਰ ਵਾਅਦਾ, ਕੀਮਤ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਵਰਣਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਤੱਥ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਿਰਫ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਆਮ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੰਤਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿੱਥੇ ਬਿਆਨਾ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਉਸੇ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਜ਼ਬਤ ਦੁੱਗਣੀ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਹੋਵੇਗਾ

ਇਕੋ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ: ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ, ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਵਾਅਦਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਹੈ। P.W.1 ਦੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਗਵਾਹੀ ਢੁਕਵੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ:

ਮੈਂ ਹੁਣ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸਮਝੌਤਾ ਗੋਨਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ Exh.F ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਅਰਥਾਤ ਉਕਤ ਡੀਡ ਗੋਨਸ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ। ਸੂਰਿਆਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ

ਉਕਤ ਗੋਨਸ ਨੇ 1919 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1978 ਤੱਕ ਦੇ ਪੂਰੇ 60 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕਦੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਰਵਾਉਣ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

ਸੂਰਿਆ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਗੋਨਸ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਈ।

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗੋਨਸ ਦੁਆਰਾ ਸੂਰਿਆਜੀ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਸਹੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪਈ ਸੀ।"

52. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 1519 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੁੱਲ 1000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 949 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਲੀਲ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਟਾਈਟਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਖੋਜ ਹੈ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਇਆ ਹੈ:

"ਸੱਚੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, 21.1.1919 ਦੀ ਡੀਡ ਵਿਚ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੋਨਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨ ਪਹਿਲਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਭੁਗਤਾਨ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰਵ ਹੈ .."

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 949 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਿੱਥੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ, ਬੇਲੋੜੇ, ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੀਅਲ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਕਬਜ਼ਾ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਸਨ ਜੋ ਧਾਰਾ 949 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ। ਧਾਰਾ 960 ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"ਆਰਟੀਕਲ 960: ਵਰਣਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ ਦਾ ਐਬਸਟਰੈਕਟ, ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ ਅਤੇ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਮਹੀਨਾ ਅਤੇ ਦਿਨ ਅਤੇ ਟਾਈਟਲ ਡੀਡ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਇਸਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ:

ਪੈਰਾ 1; xxx

ਪੈਰਾ 2: ਨਾਮ, ਰੁਤਬਾ, ਪੇਸ਼ਾ ਅਤੇ ਨਿਵਾਸ:-

1. xxx

2. ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ"

ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਕੇਵਲ ਸੂਰਜੀ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 17.11.1915 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

53. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗੋਨਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿਰਲੇਖ ਲੱਭਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੋਈ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹਿਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹਰਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ 2013 (9) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 261 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਲੀਲ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਗੋਨਸ ਨੇ 17.11.1915 ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਅੱਧੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਿ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੰਨੀ ਗਈ ਸੀ। 21.1.1919 ਨੂੰ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦਾ. ਗੋਨਸ ਸ਼ੇਅਰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਵਚਨ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਸਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ। 1000/-ਦਾਜ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ 2000/- ਸੂਰਜਜੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਸੂਰਜਜੀ ਦੁਆਰਾ 14.4.1925 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤੋਹਫ਼ਾ 17.11.1915 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੋਨਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖੋਹਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 21.1.1919 ਦੀ ਭੰਗ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗੋਨਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚੋਂ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਦਾ ਅੱਧਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। 13022/- ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ. 1000/- ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਵੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 1000/- ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਗੋਨਸ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਖਰੀਦ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

54. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ, ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਸਲ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਗੋਨਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਮਾਨਤਾ 21.1.1919 ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ

"31. ਮੰਨਿਆ, 21.1.1919 ਦੀ ਡੀਡ ਵਿਚ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੋਨੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਭੁਗਤਾਨ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰਵ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਗ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਪੂਰਨ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ।

ਗੋਨੇਸ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕ੍ਰਿਸਟਲਾਈਜ਼ਡ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XL1 ਨਿਯਮ 22 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਕ੍ਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰੇ ਪਰ ਸਹੀਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਕੇ। ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਖੋਜਾਂ ਦਾ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਕ੍ਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਖੋਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਕੇ ਉਕਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਕ੍ਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਕੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਖੋਜ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਟਾਇਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ

55. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

1. ਸੂਰਿਆਜੀ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ "M" ਅਤੇ 'B' ਦਾ 1/8ਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਗੋਨਸ ਲਈ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗੋਨਸ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣਾ ਯੋਗਦਾਨ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਸੀ।

2. ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਾਅਦੇ ਜਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

3. ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 21.1.1919 ਦੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

4. ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੋਨਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰਵ ਹੈ।

5. ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਰਸੀਦ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ 'ਤੇ ਗੋਨਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਪਾਠ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

6. ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੋਨਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕ੍ਰਿਸਟਲਾਈਜ਼ਡ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

56. ਆਓ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਗੋਨਸ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੋਗਲ ਸੀ। ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ 'ਐਮ' ਅਤੇ 'ਬੀ' ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੁਰਿਆਜੀ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਗੋਨਸ ਨੇ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ 21.01.1919 ਦੇ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸ਼ੇਅਰ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਘਟਨਾ 1925 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੰਤਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਜੋ 1940 ਦੇ ਆਸਪਾਸ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਗੋਨਸ ਦੁਆਰਾ 1925 ਅਤੇ 1940 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਰਾਹੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਅਤੇ ਵੰਡ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪਾਰਟੀਆਂ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੋਗ ਕਰਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਪਹਿਲਾਂ ਗੋਨਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਗਿਆ। ਸੂਰਿਆਜੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲਕਸ਼ਮੀਬਾਈ (ਇਹ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ) ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਗੋਨਸ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 1940 ਵਿਚ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗੋਨਸ ਕੋਲ ਜੋ ਵੀ ਹੱਕ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਬਚਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸ਼ਾਂਤਾਬਾਈ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਚੁਣੌਤੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਫਾਈਨਲ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

IV

ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੇ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਸਮਰਥਕ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹੇਆਮ ਆਨੰਦ ਲਿਆ। ਗੋਨਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਇਨਕਾਰ 1925 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ 1940 ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਗੋਨਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜੇ ਉਹ ਤਾਜ਼ਾ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਡੀਡ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। 1940 ਵਿੱਚ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 1919 ਦੀ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ।

57. ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਵਿਆਪਕ ਨਤੀਜੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਗੋਨਸ ਨੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਭਾਗ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਹੱਕ ਗੁਆ ਲਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਗੋਨਸ ਕੋਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ 1940 ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਭਾਵ ਕੀ ਗੋਨਸ ਦਾ ਹੱਕ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਰਿਆਜੀ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ 'ਐਮ' ਦਾ 1/8 ਅਤੇ 'ਬੀ' ਦਾ 1/4 ਗੋਨਸ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

58. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ 1919 ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਰਸੀਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗੋਨਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਮਤ ਦਾ 1/2 ਹਿੱਸਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੂਰਜੀ ਦੁਆਰਾ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ 1000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਸੀ। ਦਾਜ ਵੱਲ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ। ਉੱਥੇ

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਗੋਨਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਸੂਰਿਆਜੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਉਮਰ 15 ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗ 16 ਸਾਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਗੋਨਸ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ 14 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ, ਵਿਟੋਲ ਦੀ ਵਿਧਵਾ (ਦੂਜੀ ਧਿਰ) ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਆਦਿ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਡੀਡ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ 3 ਸਾਲ ਚੱਲੀ ਸੀ। ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 2000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 17.11.1915 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਗੋਨਸ, ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਖਰੀਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਕਤ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਉਪਰੋਕਤ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਉਕਤ ਗੋਨਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਵਚਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਚਾਹੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਾਉਣ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਸ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਗੋਨਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਅੱਧੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਹੁਣ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਦਾਜ ਦੇ ਪੈਸੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸਦੇ ਅਸਲ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਆਯਾਤ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਸੂਰਜਜੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲੇ ਜਾਂ ਰਸੀਦ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਕਿ ਗੋਨੇਸ਼ਿਸ ਦੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਦਾ 17.11.1915 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੂਰਜੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਅੱਧਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ? ਕੀ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੂਰਿਆਜੀ ਗੋਨਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਸਿਰਫ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਕੀ ਧਾਰਾ ਉਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੋਨਸ ਨੇ ਸੂਰਜੀ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਸੀ, ਅੱਧੀ ਰਕਮ ਜੋ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਸੂਰਜੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਦਾਜ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਸੀ?

59. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ "ਉਸ" ਨੇ ਉਕਤ ਖਰੀਦ ਲਈ ਅੱਧੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਰਜੀ ਨੇ ਕੀਮਤ ਦਾ ਅੱਧਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸੂਰਜੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂਰਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਗੋਨਸ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਗੋਨਸ ਦੇ ਅਧੀਨਗੀ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਕ ਹੈ 1915 ਵਿੱਚ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ। ਉਸਨੇ 1925 ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਉੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮਿਤੀ 17.11.1915 ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਗੋਨਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

60. ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ, ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 11 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ

11. ਇਹ 21.1.1919 ਦੀ ਉਕਤ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸੂਰੀਆ ਉਰਫ਼ ਸੂਰਿਆਜੀ ਪੇਰੇਬੋ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ 17.11.1915 ਦੀ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ 1/4 ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਬੈਨਗੁਇਨੀਮ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ % ਦੀ ਖਰੀਦ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਗੋਨਸ ਲਈ ਜਿਸ ਨੇ ਖਰੀਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੂਰੀਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਨੇ ਗੋਨਸ ਓਨ ਸੂਰੀਆ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਜੋ ਸੂਰੀਆ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਗੋਨਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਲੋਕਸੀਮੀ (ਵਿਟੇਲ ਪੇਰੇਬੋ ਦੀ ਵਿਧਵਾ) ਨੂੰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਗੋਨਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਬੇਅੰਤ ਸੀ।"

ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ 1,2,30 ਅਤੇ 31 ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:

"ਸਾਲ 1919 ਵਿੱਚ, ਨਾਵਲਕਰਾਂ ਦਾ ਅਣਵੰਡਿਆ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਭੰਗ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ 21.01.1919 ਦੀ ਡੀਡ ਆਫ਼ ਡਿਸਸੋਲਿਊਸ਼ਨ ਐਂਡ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਸੂਰਿਆ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਸਨ, ਭਾਵ ਬੈਨਗੁਇਨੀਮ ਦਾ ਅੱਧ" ਅਤੇ 1/ 'ਮੋਲਾਂਸ' ਦਾ 4ਵਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਗਣੇਸ਼ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਗਣੇਸ਼ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਦੋ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਕਤ ਗਣੇਸ਼ ਉਸਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇ। 1000/- ਗਣੇਸ਼ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀਬਾਈ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਗਣੇਸ਼ ਨੇ ਕਦੇ ਉਕਤ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। 1000/- ਉਕਤ ਸੂਰਿਆ ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ ਉਕਤ ਦੋ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਸੀ, ਉਕਤ ਗਣੇਸ਼ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਕਤ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਸੀਮਿਤ ਸੀ।"

ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਪੈਰਾ 25 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

"25. ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 11 ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗਣੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੀਮਿਤ ਸੀ ਉਕਤ ਸੂਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤੀਆ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਸੂਰਿਆ ਨੇ ਮਿਤੀ 14.04.1925 ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਬਣਾ ਕੇ ਉਕਤ ਰਸੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਉਕਤ ਰਸੀਦ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਉਕਤ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 14.4.1925 ਵੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਰ੍ਰੇਆਮ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਸੂਰਿਆ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਥੋੜਾ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਕੰਮ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਸੂਰਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 14.4.1925 ਦੀ ਉਕਤ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 21.1.1919 ਦੀ ਭੰਗ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਸੂਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਸੀਦ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ 3,4,5 ਅਤੇ 6 ਵਿੱਚ ਵੀ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਬਿਆਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:

"ਪਲੇਂਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 11 ਦੇ ਹੋਰ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੂਰਜੀ ਅਤੇ ਗਣੇਸ਼ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਰਜਜੀ ਦੁਆਰਾ 17.11.1915 ਦੀ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਦੇ% ਗਣੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਉਕਤ ਗਣੇਸ਼ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਦੇ ਦਾਜ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 21-1-1919 ਦੀ ਉਕਤ ਡੀਡ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ 21-1-1919 ਦੀ ਉਕਤ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸੂਰਿਆਜੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਗਣੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੂਰਜੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਸਿਵਲ ਕੋਡ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 1548 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਗਣੇਸ਼ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।"

61. ਗੋਨਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਗੋਨਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਿਚਾਰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਕਿ ਮਿਤੀ 17.11.1915 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗੋਨਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਸੇਲ ਡੀਡ 21.1.1919 ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਕਤ ਖਰੀਦ ਲਈ ਅੱਧੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਉਸਨੇ ਉਕਤ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਗੋਨਸ, ਉਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਖਰੀਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਆਦਿ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਸਿਰਫ਼ ਸੂਰਿਆਜੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਆਖਿਆ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗੀ:

17.11.1915 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਸੂਰਜਜੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ 'ਐਮ' ਦੇ 1/4" ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ 'ਬੀ' ਦੇ 1/2 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਸੰਪਤੀ "ਐਮ" ਦਾ ਹੋਰ 1/4 ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ' ਬੀ' ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬਾਈ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਦੂਜੀ ਸ਼ਾਖਾ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਗੋਨਸ ਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਭੰਗ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ 1/2 ਗੋਨਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ

62. ਅਗਲਾ ਹਿੱਸਾ ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਾਮਲਾ ਹੋਰ ਵਿਗੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਕੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 21.1.1919 ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗੋਨਸ ਦੁਆਰਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੂਰਿਆਜੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਗੋਨਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨਗੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਗੋਨਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਧੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਲਕਸ਼ਮੀ ਬਾਈ ਜੋ। ਨਵਲਕਰ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਸ਼ਾਖਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ। ਗੋਨਸ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ, ਅੱਧੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਰਫ ਇੰਤਕਾਲ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ "ਉਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਜਦੋਂ ਤਬਾਦਲਾ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੋਨਸ ਨੂੰ ਦਾਜ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅੱਧੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਸੂਰਜੀ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਸੂਰੀਆਜੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦਾ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਕਿ ਰੁ. 1919 ਵਿੱਚ 1000/- ਕਾਫੀ ਰਕਮ ਸੀ। 1000/- ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਅੱਜ

ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ। ਇਹ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਰਸਮੀ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭੁਗਤਾਨ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਅਰਥ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

63. ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਆਓ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ ਕਿ ਕੀ ਏ ਕੇਸ ਕਿ ਗੋਨਸ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ. 1000/- ਸੂਰਜਜੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੇਵਲ 21.1.1919 ਦੀ ਭੰਗ ਦੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਪਾਠ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਸਹਿ-ਮਾਲਕ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸੂਰਿਆਜੀ ਦੇ ਵਾਰਿਸ-ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਇਹ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਸੂਰਿਆਜੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਗੋਨਸ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਈ'। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾ ਤਾਂ ਗੋਨਸ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਦੇਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। 1919 ਦੇ ਡੀਡ ਵਿੱਚ.

64. ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਵੀ ਦੇਖਾਂਗੇ। ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ, ਪੈਰਾ '9' ਵਿੱਚ, ਜੋ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਲ 1915 ਵਿੱਚ, ਪੀਰੂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ 17.11.1915 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਸੂਰਜੀ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੈਰਾ '11' ਵਿੱਚ, 21.01.1919 ਦੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਸੂਰਿਆਜੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ 17.11.1915 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ "ਐਮ" ਦੇ 1/4" ਅਤੇ "ਬੀ" ਦੇ 1/2 ਦੀ ਖਰੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। , ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਖਰੀਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਸੂਰਜਜੀ ਨੂੰ ਗੋਨਸ ਦੁਆਰਾ 1/2 ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਸੂਰਿਆਜੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 4 ਸਾਲ ਬਾਅਦ 1919 ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲਾ 1/2 ਕੀਮਤ, ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਬਾਰੇ ਸੈੱਟਅੱਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੂਰਿਆਜੀ ਬੇਨਾਮੀਦਾਰ ਜਾਂ ਨਾਮੀ ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਟਰੱਸਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 82 ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 1915 ਵਿੱਚ ਅਤੇ 1919 ਵਿੱਚ ਗੋਆ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਗੋਆ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਟੈਸਟ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਬੇਨਾਮੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਬੇਨਾਮੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਸ਼ਾਸਨ ਅਧੀਨ ਗੋਆ ਵਿੱਚ ਬੇਨਾਮੀ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੋਨਸ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਬੇਨਾਮੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਬੇਨਾਮੀ ਦਾ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਫ਼ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ, ਲਖਨਊ ਬਨਾਮ ਆਲੋਕ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਚਰਚਾ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਏਆਈਆਰ 1981 ਐਸਸੀ 102 ਵਿੱਚ ਮਿੱਤਰਾ:-

31. ਪਠੇਪੇਰੁਮਲ ਚੇਤਿ ਵਿ ਮੁਨਿਨੂਯਸੇਰਵੈ ॥ (1908) 35 ਇੰਡ ਐਪ 98 ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਮੇਨ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ, 7ਵੀਂ ਐਡੀ., ਪੈਰਾ 446 ਤੋਂ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ:

"ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਬੇਨਾਮੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਨਾਮੀਦਾਰ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਲਾਭਦਾਇਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਉਪਨਾਮ ਹੈ।"

ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੇਨਾਮੀ ਡਾਰਲੀਜ਼ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁੱਖ ਅੰਤਰ ਇਸ ਤੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਉਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ cestui que ਟਰੱਸਟ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਲਾਭਕਾਰੀ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬੇਨਾਮੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਰਲੇਖ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਬੇਨਾਮੀਦਾਰ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਸੌਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਗੁਰ ਨਾਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਓ ਲਾਲ ਸਿੰਘ, 46 ਇੰਡ ਐਪ 1: (ਏਆਈਆਰ 1918 ਪੀਸੀ 140) ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਸਰ ਜਾਰਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਬਿਲਾਸ ਕੁੰਵਰ ਬਨਾਮ ਦਾਸਰਾਜ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ 42 ਇੰਡ ਐਪ 202: (ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1915 ਪੀ.ਸੀ. 96) ਵਿੱਚ ਫਾਰਵੈਲ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਹੇਨਾਮੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਸਮਾਨਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਖਰੀਦ-ਪੈਸੇ, ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ.

"ਬੇਨਾਮੀਦਾਰ ਦੀ ਉਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਾਭਕਾਰੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਹੈ।"

ਗੁਰਾਨ ਦਿੱਤਾ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਦਿੱਤਾ, 55 ਇੰਡ ਐਪ 235: (ਏਆਈਆਰ 1928 ਪੀਸੀ 172) ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਗੋਪੀਕ੍ਰਿਸਟ ਗੋਸਾਈਂ ਕੇਸ (1854) 6 ਮੂ ਇੰਡ ਐਪ 53 (ਪੀਸੀ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਬੇਨਾਮੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ, ਖਰੀਦ-ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਤੀਜਾ ਭਰੋਸੇ ਹੈ।"

ਪੈਰਾ '33' ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

33. ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮਾਇਨੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਸੰਧੀ, 11ਵੀਂ ਐਡਨ., ਪੰਨਾ 'ਤੇ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 953, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ:

"ਬੇਨਾਮੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਏ ਬਿਨਾਂ। ਬੇਨਾਮੀਦਾਰ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਲਾਭਕਾਰੀ ਰੁਚੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਉਹ ਅਸਲ ਵਿਚ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਟਰੱਸਟੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਬੇਨਾਮੀ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਆਵਾਜਾਈ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਟਰੱਸਟਾਂ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ

ਦਾ ਆਮ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਜੈਨੇਟਿਕ ਨਿਯਮ ਤੋਂ "

65. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਖਰੀਦ ਜੋ ਬੇਨਾਮੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਭਰੋਸੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਗੋਆ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਸ਼ਾਸਨ ਅਧੀਨ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਹ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਸਿਵਲ ਲਾਅ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਜੋ ਸਿਵਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਸਨ, ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਸਨ।

66. ਇਤਫਾਕ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਡੇਨਿਸ ਸਵਿੰਗ ਗ੍ਰੀਨ ਦੁਆਰਾ eBook n° 32 ਟਰੱਸਟ, ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਫਿਡੂਸ਼ਰੀ ਸਟ੍ਰਕਚਰਜ਼ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਭਾਗ 2: ਸਿਰਲੇਖ IV ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੁਰਤਗਾਲ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇਤਫਾਕਨ ਨੋਟਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟਰੱਸਟ, ਇਹ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਰੱਸਟ

ਮਡੀਰਾ ਫ੍ਰੀ ਟ੍ਰੇਡ ਜ਼ੋਨ (ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਟਰੱਸਟਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ, ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਟਰੱਸਟ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਟਰੱਸਟੀ ਅਤੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਦੀ ਇਹ ਘਾਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਲਾਜ ਬਾਰੇ ਕਈ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਜੋਂ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਟਰੱਸਟਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਟਰੱਸਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੱਕਦਾਰ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਟਰੱਸਟੀਆਂ - ਟਰੱਸਟ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਲਕਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹਿੱਤ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ..."

67. ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਰਾਜ ਅਧੀਨ ਗੋਆ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ।

ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਜੇਕਰ ਟਰੱਸਟ ਐਕਟ, ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, 1915 ਵਿਚ ਗੋਆ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 82 ਵਿਚ 1919 ਵਿਚ ਵੀ, ਬੇਨਾਮੀ ਜਾਂ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੋਨਸ 1915 ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। 1919 ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ। ਜੇ ਇਹ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰੀ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇਕੱਲੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨਿਯਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਗੋਨਸ ਦੁਆਰਾ 1000/-। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। 1000/-, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। 1919 ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਸ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ, ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜਾਂ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

68. ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਗੋਨਸ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਬਣੋ. ਟਰੱਸਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 82 ਨੇ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ

ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਫਿਰ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਲਾਭਕਾਰੀ ਮਾਲਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਦ ਜਾਂ ਬੇਨਾਮੀਦਾਰ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟ ਵਿਚ ਰੱਖੇਗਾ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਬੇਨਾਮੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕੋਈ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਂਗੇ ਕਿ 1915 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਅਤੇ 1919 ਦੀ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੋਨਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਅਨੁਸੂਚੀ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ੇ ਜਾਂ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖੋਜ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ

69. ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਭੰਗ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 21.1.1919 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੂਰਜਜੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 1925 ਵਿੱਚ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਕਾਸ ਹੋਇਆ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਜੋ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਹ ਵੀ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਡੀਡ 1919 ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਰਸੀਦ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਡੀਡ ਨੂੰ 21.1.1919 ਦੀ ਵਿਘਨ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਰਸੀਦ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 1925 ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੂਰਜਜੀ ਨੇ ਗੋਨਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ 'ਐਮ' ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਸਨੇ ਸਾਲ 1913 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦਾਦਾ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ 1913 ਵਿੱਚ, ਦਾਦਾ ਜੀ ਨੇ ਗੋਨਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ¼ ਜਾਇਦਾਦ 'ਐਮ' ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸੰਪਤੀ "ਐਮ" ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 90 ਹੈਕਟੇਅਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੋਵਾਂ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ 1/2 ਜਾਇਦਾਦ 'ਐਮ' ਜਾਂ 45 ਹੈਕਟੇਅਰ ਲਗਭਗ ਸਾਲ 1925 ਵਿਚ ਗੋਨਸ ਕੋਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਗਈ। ਤੋਹਫ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1925 ਵਿਚ ਸੂਰਜਜੀ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਸਿਵਲ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੂਰਿਆਜੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਈ। ਗੋਨਸ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਸਿਵਲ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੂਰਿਆਜੀ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਮਿਲੇ ਹਨ ਕਿ ਸੰਪਤੀ "M" ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਜਾਇਦਾਦ "B" ਸੂਰਿਆਜੀ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਸਾਲ 1937 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੋਜਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੇ ਗੋਨਸ ਬੁਝਿਆ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।

70. ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂਗੇ ਕਿ ਭੰਗ ਡੀਡ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਗੋਨਸ ਨੇ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਦਾ ½ ਹਿੱਸਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੂਰਿਆਜੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਨੇ ਇੰਤਕਾਲ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਗੋਨਸ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਟਾਈਟਲ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ. 1000/- ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਲਏ ਜਾਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿਚ ਸਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੱਢ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ ਸੂਰਿਆਜੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਹੋਈ ਸੂਚੀ-ਪੱਤਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਵਿਵਾਦਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ

71. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਟਵਾਰੇ ਦੀ ਡੀਡ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਬਚਾਅ ਪੱਖ 'ਤੇ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ। 1925 ਜਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਹੀ ਮਿਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਹ ਥਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਕਦੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਸਤੂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਗਵਾਹ ਸਬੂਤ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ 36 ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, 1925 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 5 ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਥਿਤ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੁਨੀਤ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਦਿਨੇਸ਼ ਚੌਧਰੀ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 5 ਦੇ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ, ਕਿ ਗੋਨਸ ਨੇ ਵੋਗਲ ਵਜੋਂ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੀ. ਜੈਨ ਚਾਂਡੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਗਣੇਸ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਭਾਬੀ ਨਾਲ ਸੰਯੁਕਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸੂਰਜੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਰਾਸਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। 09.10.1937 ਦੀ ਨਾਮਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸਨੂੰ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਦਸਤਖਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ

72. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ PW-1 ਦੇ ਖੁਦ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਗੋਨਸ ਸੂਰਿਆਜੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਪਰਿਵਾਰਕ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਸ਼ੀਲਾ ਰੌਡਰਿਗਜ਼ ਬਨਾਮ ਲੈਰੇਨਚਿੰਹਾ ਐਨਾ ਡੀ'ਕਰੂਜ਼ ਰੌਡਰਿਗਜ਼ ਫਰਨਾਂਡੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਘੋਸ਼ਣਾ ਰੀਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਗੋਨਸ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਖੁੱਲਣ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 156, ਆਰਟੀਕਲ 2064 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਟੱਲ ਹੈ। ਵਿਆਹ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸਾਂਝ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਸੂਰੀਆਜੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ 50% ਦੀ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਰਾਸਤ ਬਾਕੀ 50% ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਫੈਮਲੀ ਕੌਂਸਲ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਬਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਗਠਨ ਆਰਟੀਕਲ 207 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਟੀਕਲ 218 ਪਰਿਵਾਰਕ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਜਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਟਕਰਾਅ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਗੋਨਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸੇਲ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੂਰਜੀ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਟਕਰਾਅ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਰਟੀਕਲ 2078, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

“ਆਰਟੀਕਲ 2078-ਜਿੱਥੇ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਜੋ ਤਰਜੀਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਕੋ ਪੈਰਾ: ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਸ਼ੰਕਾਵਾਂ ਹੋਣ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਤੀਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।"

ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਗੋਨਸ ਕਦੇ ਵੀ ਚੁੱਪਚਾਪ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਸੂਰਜੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

73. Lrs, ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਧਨਰਾਜੀ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) (ਮ੍ਰਿਤ) ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿਲਬੂ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) (ਮ੍ਰਿਤਕ) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਗਿਆਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਨੇ ਕਿਹਾ ਮਿਤੀ. ਗੋਨਸ ਨੇ 1937 ਵਿਚ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਮੋਲਾਂ ਦੇ ਅੱਧੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਹੱਕ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਚ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਵਲ ਕੋਡ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 2126 ਦੇ ਸਬ-ਡਿਵੀਜ਼ਨ V ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਵੰਡ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

74. ਮੇਜਰਾਂ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਸਤੂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਸੂਰਿਆਜੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਰਟੀਕਲ 2091 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਮਲੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ [ਜਿਸ ਦਾ ਗੋਨਸ ਮੈਂਬਰ ਸੀ]।

75. ਦਾਮੋਦਰ ਰਾਮਨਾਥ ਅਲਵੇ ਬਨਾਮ ਗੋਕੁਲਦਾਸ ਰਾਮਨਾਥ ਅਲਵੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬੰਬਈ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ, ਪਣਜੀ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਂਗ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਕਾਰੀਆਸ ਡੁਰੇਟ ਡੋਮਿੰਗੋਸ ਪਰੇਰਾ ਬਨਾਮ ਕੈਮਿਲੋ ਇਨਾਸੀਓ ਪਰੇਰਾ ਵਿੱਚ, ਜਸਟਿਸ ਐਮ.ਡੀ. ਕਾਮਥ ਨੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੀ:

"ਇਨਵੈਂਟੈਰੀਓ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ, ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟਾਂ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ, ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ, ਤਰਲ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਆਦਿ। ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਦਮ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ, ਭਾਰਤੀ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

ਵਿਕਟਰ ਡੀ ਗ੍ਰਾਕਾ ਪਿੰਟੋ ਅਤੇ ਓਰਐਸ ਬਨਾਮ ਲੈਰਡਸ ਡੀ ਗ੍ਰਾਕਾ ਪਿੰਟੋ ਈ ਨਜ਼ਾਰੇਥ ਅਤੇ ਓਰਐਸ." ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪਣਜੀ ਵਿਖੇ ਬੰਬਈ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਇਸ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ, ਸਗੋਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਮੀਟ ਅਤੇ ਬਾਉਂਡਸ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ੀਲਾ ਰੌਡਰਿਗਜ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਲੌਰੇਨਸਿਨਹਾ ਅਨਾ ਡੀ'ਕਰੂਜ਼ ਰੋਡਰਿਗਜ਼ ਫਰਨਾਂਡਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਨੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜ਼ਕਾਰੀਆਸ ਡੂਰੇਟ ਡੌਰਨਿੰਗੋਸ ਪਰੇਰਾ ਬਨਾਮ ਕੈਮਿਲੋ ਇਨਾਸੀਓ ਈਵਾਰਿਸਟੋ ਪਰੇਰਾ" ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦਾ ਹੁਕਮ XXI ਜਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

"11. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਲਬਧ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਜਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਹੈ। ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਜਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

12. ਇਸ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਕੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ "ਮੁਕੱਦਮੇ" ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਵਸਤੂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਜਿੱਥੇ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। 1,00,000/- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਝੂਠ ਬੋਲੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਨੁਕਤਾ, ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਹੈ।"

ਤਿਆਗ ਅਤੇ ਰੋਕ

76. ਸਵਾਲ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਗੋਨਸ ਨੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਕੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਚਰਣ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਖਿਤਾਬ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੋਨਸ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਾਰਸ ਲਗਭਗ ਦੋ ਦਹਾਕਿਆਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗੋਨਸ ਕੋਲ ਜੋ ਵੀ ਹੱਕ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਬਚਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਰਜ਼ਾਮੰਦੀ, ਅਸਟਾਪੇਲ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

77. ਸ਼ਾ ਮੂਲਚੰਦ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਵਿੱਚ v. ਜਵਾਹਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, ਸਲੇਮ ਏਆਈਆਰ 1953 SC98, ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ 500 ਸ਼ੇਅਰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਏ ਗਏ। ਇੱਕ ਝਗੜਾ ਜੋ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਐਸਟੋਪਲ ਅਤੇ ਲੈਚਜ਼ ਜ਼ਬਤ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਸੀ, ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਆਰ. ਮੁੱਖ ਨਿਰਣਾ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਦਾਸ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ:

"12. ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ ਦੋ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ, ਅਰਥਾਤ, (7) ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜ਼ਬਤ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ, ਅਤੇ (2) ਕਿ ਆਰਡਰ ਦੇ ਫਾਰਮ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 38 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਦਾ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ, ਇਸ

ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਹੋਣ, ਮੁਆਫੀ ਜਾਂ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਮਿੱਲਾਂ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਮਿੱਲ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਾਰ ਵਿੱਚ ਛੱਡਣ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਿੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਫੀ, ਗ੍ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੱਕ ਛੱਡਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਂਡਰਗਾਸਟ v ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕੇਸਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਟਰਟਨ [1 Y & CCC 111: 62 ER 807), ਕਲਾਰਕ ਅਤੇ ਚੈਪਮੈਨ ਬਨਾਮ ਹਾਰਟ [2 HLC 632 10 ER 1443) ਅਤੇ ਜੋਨਸ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰੀ ਵੈਨਕੂਵਰ ਲੈਂਡ ਐਂਡ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਕੰ. [LR 1910 AC 317]।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਮੁਆਫੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਮੁਆਫੀ, ਰਜ਼ਾਮੰਦੀ ਜਾਂ ਲਾਚਾਂ। ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿਚ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰੀ ਹਿੱਤ. ਕਲਾਰਕ ਕੇਸ [2 HI.C 632: 10 ER 1443] ਵਿੱਚ ਪੀ. 657. ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਗਾਰਡਨ ਗਲੀ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਕੁਆਰਟਜ਼ ਮਾਈਨਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਹਿਊਗ ਮੈਕਲਿਸਟਰ [LR 1 AC 39] ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਅਯੋਗ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਲਾਚਾਂ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਰ ਬਾਰਨੇਸ ਪੀਕੂਕ ਨੇ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੀ. 56-67 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:

"ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਬਚਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। 30 ਮਈ, 1869 ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰੈਂਡਰਗਾਸਟ ਬਨਾਮ ਟਰਟਨ [1 Y & CCC 111: 62 ER 807] ਮੁਦਈ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਂ ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੀ ਰਾਹਤ: ਕਲਾਰਕ ਅਤੇ ਚੈਪਮੈਨ ਬਨਾਮ ਹਾਰਟ [2 HLC 632: 10 ER 1443] ਇਹ ਤਿਆਗ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਲਾਚਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਹ ਪ੍ਰੈਂਡਰਗਾਸਟ ਬਨਾਮ ਟਰਟਨ [1 Y & CCC 111:62 ER 807।] ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, (7) ਇਹ ਕਿ ਹੱਕ ਦਾ ਤਿਆਗ ਸਿਰਫ਼ ਮੁਆਫ਼ੀ, ਰਜ਼ਾਮੰਦੀ ਜਾਂ ਲਾਚਾਂ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਟਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਟਾਲਣ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ (2) ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਮੁਆਫ਼ੀ, ਰਜ਼ਾਮੰਦੀ ਜਾਂ ਲਾਚਾਂ ਜੋ ਛੋਟੀ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਅਸਟਾਪੇਲ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਹੈ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਕਥਿਤ ਜ਼ਬਤ।

ਆਪਣੇ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜਸਟਿਸ ਵਿਵੀਅਨ ਬੋਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਿਆ:

"21. ਸਥਿਤੀ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹਿੱਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਲਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਰਲੇਖ. ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਖਾਸ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਨਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਰਲੇਖ, ਭਾਵੇਂ ਚੱਲ ਜਾਂ ਅਚੱਲ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰੂਪਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੰਘ ਸਕਦਾ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਣਾ, ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਆਯਾਤ ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਨਿਯਮਤ ਰੂਪ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਥਰਡ ਦੁਆਰਾ ਲੰਘਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਸਟੋਪਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਤਬਦੀਲੀ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਛੋਟ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਜਦੋਂ ਵਰਤਮਾਨ ਵਰਗੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੇਵਲ estoppel ਲਈ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਪਵਿੱਤਰ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਪੇਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਪੇਡ ਕਹਿਣਾ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਉਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬੂਤਰ ਦੇ ਮੋਰੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਉਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਉਣ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਢਿੱਲੇ ਅਤੇ ਗਲਤ ਹਨ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਉਲਝਣ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦਾ ਨਿਹਿਤ ਹਿੱਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਲਾਰਿਆਂ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਗੁਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰੇਰਣਾ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਾਂ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਇਸ 'ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਭਾਵ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਰੋਕ, ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਸਧਾਰਨ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਛੋਟ ਦੁਆਰਾ ਗੁਆਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਤਿਆਗ ਜਾਂ ਮੁਆਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਉਪਾਧੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਬੱਚਤ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੂਪ ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦੇ ਹਨ, ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। "

78. ਅਸੀਂ ਡਾ. ਕਰਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਅਤੇ ਹੋਰ 2004 (5) ਐਸਸੀਸੀ 698 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ:

"19. ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।" ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸਟਾਪੇਲ, ਤਿਆਗ ਅਤੇ ਛੋਟ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕੇਸ ਪਿਕਾਰਡ ਬਨਾਮ ਸੀਅਰਜ਼ ਦਾ ਹੈ (1837) 6 ਐਡ ਐਂਡ ਐਲ 469: 112 ਈਆਰ 179] ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਲਾਰਡ ਡੇਨਮੈਨ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ: (ER p. 181)

"ਉਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਤੋਹਫ਼ੇ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਐਕਟ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਯਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਾਂ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਪਿਛਲੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਸਾਬਕਾ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; (ਐਸਟੋਪਲ 'ਤੇ ਬਿਗਲੋ ਦੇਖੋ, pp. 606,607।)

20. ਮਿੱਤਰ ਸੇਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜਾਨਕੀਕੁਆਰ [ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1924 ਪੀ.ਸੀ. 213:51 ਆਈ.ਏ. 326] (ਪੀ. 214 'ਤੇ ਏ.ਆਈ.ਆਰ.) ਵਿਚ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਭਾਗ ਨੂੰ ਦੱਸ ਕੇ ਬਿਆਨ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ, ਆਪਣੀ ਘੋਸ਼ਣਾ, ਕੰਮ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ।"

21. ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜੁਗਲ ਕਿਸ਼ੋਰ [ਏਆਈਆਰ 1952 ਐਸਸੀ 145-1952 ਐਸਸੀਆਰ 478] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ: (ਏਆਈਆਰ ਪੰਨਾ 146-47, ਪੈਰਾ 11)

"11. ਹੁਣ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਤੱਥ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਦੂਸਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਅਦਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਦੂਸਰਾ, ਕਿ ਦੂਜੀ ਧਿਰ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਜਾ, ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

22. ਗਿਆਰਸੀ ਬਾਈ ਬਨਾਮ ਧਨਸੁਖ ਲਾਲ [ਏਆਈਆਰ 1965 ਐਸਸੀ 1055: (1965) 2 ਐਸਸੀਆਰ 154] ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ: (ਏਆਈਆਰ ਪੰਨਾ 1061, ਪੈਰਾ 8)

"ਸਟੋਪਪਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਤਿੰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ: (1) ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ, (2) ਦੂਜੇ ਨੇ ਉਕਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ (3) ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।"

ਤਿਆਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੂਲਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।

79. ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਲਕੀਅਤ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮੁਮਕਿਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਲਾਠੀਆਂ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਾ ਹੀ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਬੁਝਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲਚੰਦ (ਸੁਪਰਾ) ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਤਿਆਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬੰਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਸਟਿਸ ਵਿਵਿਅਨ ਬੋਸ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਲੇਖ ਉਦੋਂ ਹੀ ਗੁਆਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਐਸਟੋਪਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਛੱਡ

ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਰਗੇ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਤਿਆਗ ਜੋ ਇੱਕ ਅਸਟਾਪੇਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਵਾਰਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

80. ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ. 21.1.1919 ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੋਨਸ ਨੂੰ 1000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਸੂਰਜਾਜੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਦਾਜ ਦੀ ਕਮਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਅੱਧੀ ਰਕਮ ਸੀ ਜੋ ਦੂਜੀ ਸ਼ਾਖਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਗੋਨਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੂਰਿਆਜੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੋਨਸ ਕੋਲ 17.11.1915 ਦੀ ਸੇਲ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰਿਆਜੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ 1/2 ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣੂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵੋਗਲ ਸੀ।

81. ਵਸਤੂ-ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪ੍ਰਤੀ ਖੁਦ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤ ਜੋੜਨ ਦਾ ਬੋਝ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ 'ਤੇ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੰਤਮ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਵਸਤੂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਨੁਸੂਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

82. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸੇਲ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 17.11.1915 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੂਰਿਆਜੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਐਮ' ਦੇ 1/4 ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ "ਬੀ" ਵਿੱਚ 1/2 ਦਾ ਤਬਾਦਲਾਕਾਰ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸੁਰਿਆਜੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਤਾਂ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਫ਼ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੂਰਿਆਜੀ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ 'ਐਮ' ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ 1/8 ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ 1/4 ਹਿੱਸਾ ਸੀ। 21.1.1919 ਦੀ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਗੋਨਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਪਤੀ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਫ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੂਰਜੀ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੰਪੱਤੀ "ਐਮ" ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ 1/4 ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ 1/2 ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ

83. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ 'ਐਮ' ਵਿੱਚ 1/4 ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ 1/2 ਅਧਿਕਾਰ, ਭੰਗ ਡੀਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਿਤੀ ਜਿਉਂ ਦੀ ਤਿਉਂ ਹੈ। ਮਿਤੀ 21.1.1919 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, 1919 ਦੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਸੂਰਿਆਜਿਆਲੰਗ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਗੋਨਸ ਨੂੰ 1/2 ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸੂਰੀਆਜੀ ਅਤੇ ਗੋਨਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ ਹੇਠ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਇਸ ਨੂੰ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵੋਗਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਗੋਨਸ ਸਿਰਫ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬਾਈ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਅਲਾਟ ਦਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਗੋਨਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ।

84. ਉਪਰੋਕਤ ਝਗੜਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ, ਤਿਆਗ ਅਤੇ ਟਾਲ-ਮਟੋਲ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ। ਗੋਨਸ ਖੁਦ ਸੀ ਅਮੇਜਰ, ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ।

ਉਹ 1915 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1919 ਦੇ ਭੰਗ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ 'ਐਮ' ਅਤੇ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ 1/2 ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। . ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1919 ਦੀ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਇੰਨੀ ਅਲਾਟ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਗਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਗੋਨਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ 'ਬੀ' ਦੇ% ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਸੀ।

85. ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗੋਨਸਪ੍ਰੋਟੈਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਗੋਨਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਗੋਨਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। 1937 ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਉਕਤ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਗੋਨਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

86. ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ 1919 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਉਂ ਹੋਇਆ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੂਰਿਆਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਡੀਡ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਗੋਨਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦਾਦਾ ਜੀ ਤੋਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਲਗਭਗ 22.5 ਹੈਕਟੇਅਰ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਗੋਨਸ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਉਕਤ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਦਾਦਾ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਗੋਨਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ 1/4 ਜਾਇਦਾਦ "ਐਮ" ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵੀ ਸਾਲ 1937 ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ।

87. ਇਹ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਗੋਨਸ ਨੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਪਰ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਸਾਲ 1978 ਤੱਕ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਜੋ ਕਿ 1937 ਤੋਂ ਲਗਭਗ 41 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਗੋਨਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਿਉਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਅਨੁਸੂਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ

ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਗੋਨਸ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਦੀ ਰਸੀਦ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ P.W.1 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।

"ਸੂਰਿਆਜੀ ਦੁਆਰਾ ਗੋਨਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤੀਆ ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗੋਨਸ ਦੁਆਰਾ ਸੂਰਿਆਜੀ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਸਹੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪਈ ਸੀ।" ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ 1940/1941 ਵਿਚ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਗਿਆ ਸੀ (ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਭਗ 9 ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ) ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਪਜ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਯਾਦ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਗੋਨਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 1979 ਤੋਂ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 1979 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।"

88. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਗੋਨੇਸਵਾਸ ਕਿਸੇ ਆਮਦਨ ਦੀ ਰਸੀਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ 1969 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੰਡ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਅਨੁਸੂਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗੋਨਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਅਣਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਕਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੋਰ ਰਕਮ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪੂਰਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਗੋਨਸ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀਬਾਈ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕੋਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਰੁਕਾਵਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਛੱਡੋ

89. ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਮੰਨ ਲਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂਗੇ ਕਿ ਗੋਨਸ 1/2 ਸ਼ੇਅਰ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ। 1000/- ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ (ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਅਸੰਗਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ) ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਗੋਨਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ ਅਤੇ ਮੂਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ (ਭਾਵੇਂ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਰਾਹਤ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ) ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗੋਨਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਾਨਤਾਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਐਲਆਰਜ਼ ਬਨਾਮ

ਸਲਾਮਬੀਨ ਮੁਹੰਮਦ ਦੁਆਰਾ ਤਾਹਿਰਾਖਾਤੂਨ (ਡੀ) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

"15. ਹੁਣ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਅਖੌਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੋਲ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਪੰਜ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜ [ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1950 ਐਸ.ਸੀ. 169: 1950 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 453] ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਅਪੀਲ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ।

16. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਕਤ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਬਰਾਹਿਮ ਬਨਾਮ ਆਰ [ਏਆਈਆਰ 1914 ਪੀਸੀ 155] ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

"[ਟੀ] ਉਸਨੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਉਸੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ: ਰੀਲ ਕੇਸ [ਰੀਲ v. R., (1885) 10 AC 675: 58 LJPC 28]; ਸਮਝਣਾ, ex p [1892 AC 422: 8 TLR 577] ਬੋਰਡ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਆਧਾਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਿਯਮ ਠੋਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅੰਤਮ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਨ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕੋ ਕੇਸ ਦੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਤਰਕਹੀਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ (ਪੈਰਾ 8) ਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਰਟੀਕਲ 136 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਆਮ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ (ਪੈਰਾ 9 ਦੇਖੋ), ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਆਪਕ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ,

"ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਅਤੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਲੇਖ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਇਕਸਾਰ ਮਾਪਦੰਡ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ, ਅਸੀਂ ਸਿਵਲ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਫੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ:

"ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿਚ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ ਇਕੋ ਇਕ ਸਮਾਨ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀਆਂ ਮੌਜੂਦ ਦਿਖਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ."

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਿਰ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ

"ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਬੇਮਿਸਾਲ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀਆਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿਚਲਾ ਕੇਸ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਲਈ ਕਾਫੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਰੁੱਧ।"

20. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਆਂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ en ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂ ਜੇ ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਢਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ..."

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ 22.5 ਹੈਕਟੇਅਰ ਜਾਇਦਾਦ 'ਐਮ' ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 1925 ਵਿੱਚ ਦਾਦਾ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਗੋਨਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। . ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ "ਐਮ" ਵਿੱਚ 91 ਹੈਕਟੇਅਰ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ 'ਬੀ' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 31 ਹੈਕਟੇਅਰ ਸੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੋਨਸ ਨੂੰ 1913 ਅਤੇ 1925 ਦੇ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਗਭਗ 45 ਹੈਕਟੇਅਰ ਮਿਲੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਨਿਪਟਾਰਾ ਡੀਡ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। 1919 ਦੀ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ 1915 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ। ਜੇਕਰ 1925 ਦੀ ਗਿਫ਼ਟ ਡੀਡ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਤੇ ਸੂਰੀਆਜੀ ਨੂੰ 1919 ਦੀ ਡੀਡ ਦੀ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸੂਰਿਆਜੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ 19 ਹੈਕਟੇਅਰ ਹੀ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਤਾਂ ਇਹ 11 ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ 'ਐਮ' ਤੋਂ ਹੈਕਟੇਅਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ 'ਬੀ' ਤੋਂ 7 ਹੈਕਟੇਅਰ ਤੋਂ ਥੋੜਾ ਵੱਧ, ਪਰ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਸਿਰਫ 19 ਹੈਕਟੇਅਰ ਗੋਨਸ ਨੂੰ 19 ਹੈਕਟੇਅਰ ਮਿਲਣਾ ਸੀ ਪਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਰਿਆਜੀ ਨੇ ਗੋਨਸ ਨੂੰ ਸੰਪਤੀ ਵਿਚ 1/4 ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। 1925 ਵਿਚ 'ਐਮ' ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ 22.5 ਹੈਕਟੇਅਰ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ 1919 ਦੀ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਡੀਡ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 3 ਹੈਕਟੇਅਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਨੂੰ 64 ਹੈਕਟੇਅਰ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਧ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੂਰਜੀ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ 19 ਹੈਕਟੇਅਰ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਗੋਨਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੋਨਸ ਦੀ ਮੌਤ ਸਿਰਫ 1978 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਉਂਗਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗਜਰਾਲ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra
Advocate